

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, PROSINAC 2009. ■ GODIŠTE III ■ BROJ 17 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

5

Događajnica
**PREZBITERSKO
I ĐAKONSKO REĐENJE
U POŽEŠKOJ KATEDRALI**
HODOČAŠĆE BRANITELJA
U VOĆIN PRIGODOM 18.
OBLJETNICE UBOJSTVA
NEDUŽNIH CIVILA
DEVEDESETA OBLJETNICA
ŽUPE SV. JOSIPA
U SLATINI

14

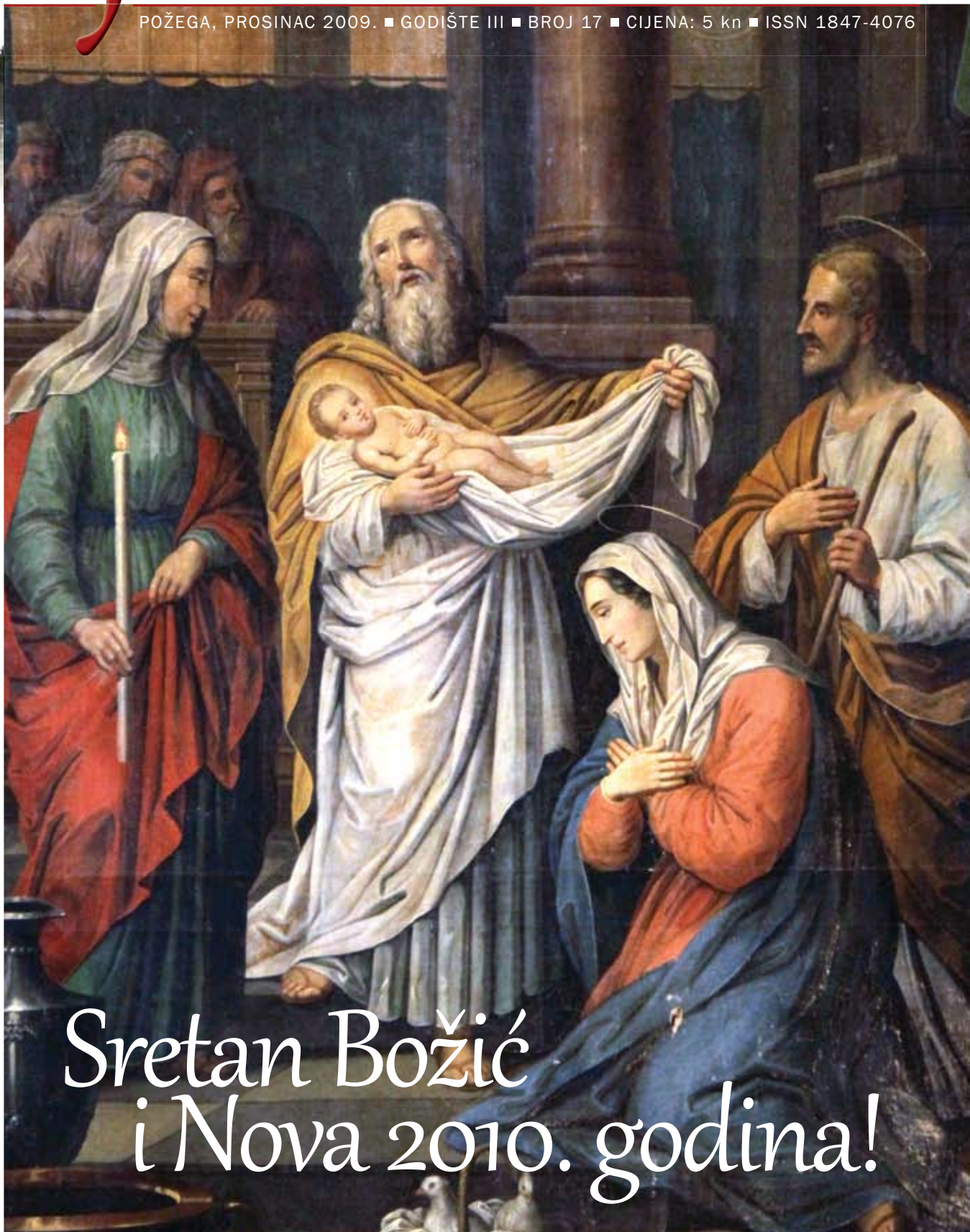
Život mladih
**BISKUPIJA DODJELILA
STIPENDIJE UČENICIMA
I STUDENTIMA**
DESET GODINA RADA
VRTIČA ŽUPE
SV. LEOPOLDA MANDIĆA

16

Iz našeg Caritasa
**AKTIVNOSTI ŽUPNIH
CARITASA U DOŠAŠĆU**

19

Obitelj
**BOG NAM JE UČINIO
VELIKE MILOSTI**

Sretan Božić i Nova 2010. godina!

BISKUPOVA BOŽIĆNA PORUKA 2009.

Božić u Svećeničkoj godini snažno nas poziva da temeljito promislimo o mogućnostima našega preporoda i rasta u snazi Isusova Duha po služenju Crkve i njezinih svećenika.

BISKUPOVA BOŽIĆNA PORUKA 2009.

U ove dane, progovori nama u Sinu

(Heb 1,2)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
cijenjeni bogoslovi i vjeroučitelji,
draga braćo i sestre!*

S iskrenom željom da nebesko Svjetlo dopre do svakoga od vas, srdačno vam čestitam svetkovinu Isusova Rođenja: Sretan Božić! S posebnom radošću upućujem pozdrav i čestitku za Božić u Svećeničkoj godini napose vama, braćo svećenici.

BOŽIĆ U SVEĆENIČKOJ GODINI

1 U povodu 150-te obljetnice smrti sv. Ivana Vianneya, papa Benedikt XVI. proglasio je Svećeničku godinu. Želimo stoga da se ovoga Božića – zajedno s tim svetim župnikom – zaustavimo pred betlehemske događajem i ponovno zapitamo: Što se zapravo ondje zbilo prije više od 2000. godina? Pred očima nam je prizor siromašne obitelji na putovanju, kojoj se u štali rodilo dijete. Reklo bi se, to je samo još jedan od beznadnih slučajeva na zemlji, kojih je na pretek i u naše doba. Zašto ga se još i danas prisjećamo? Odgovor nam daje Božja objava i iskustvo vjere bezbrojnih naraštaja tijekom dva tisućljeća. Betlehemske doga-

đaju trajnu snagu i novost daje činjenica da je ondje Bog na djelu. Sin Očev, svojom se neizmjernom ljubavlju u utjelovljenju i rođenju u Betlehemu sjedinio s čovjekom u njegovu prolaznom i smrtnom stanju na zemlji kako bi trpljenjem i smrću na križu smrti oduzeo snagu, pobijedio zlo i uspostavio puninu života. Ušao je u naše ljudsko siromaštvo i smrtnost da bi nas učinio dionicima božanskoga bogatstva i besmrtnosti. Ovo djelo domišljate Božje ljubavi, ostvareno je za svakoga čovjeka i za sva vremena. To je Božić!

Betlehemske događaju trajnu snagu i novost daje činjenica da je ondje Bog na djelu. Sin Očev, svojom se neizmjernom ljubavlju u utjelovljenju i rođenju u Betlehemu sjedinio s čovjekom u njegovu prolaznom i smrtnom stanju na zemlji kako bi trpljenjem i smrću na križu smrti oduzeo snagu, pobijedio zlo i uspostavio puninu života.

PROMJENA ČOVJEKA I SVIJETA U BOŽIĆNOM SVJETLU

2 Svetkovinu Isusova rođenja slavimo u sasvim određenim društvenim okolnostima označenima nezadovoljstvom zbog postojećega stanja, te u ozračju stalnoga iščekivanja da će se ostvariti drugačiji svijet i sretniji čovjek. Usred osiromašenja, korupcijskih afera, međusobnoga optuživanja javnih osoba, nameće nam se pitanje: odakle ili od koga možemo očekivati promjene? Kako se može promijeniti današnji svijet? Proteklih tjedana mogli smo sa svih strana čuti obećanja onih koji misle da su upravo oni pozvani to učiniti. Hoće li u tome uspjeti?

Poslanica Hebrejima svjedoči da se u betlehemske događaju krije Božji odgovor na to pitanje. A ona u svojevrsnom sažetku kaže: *Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima; konačno u ove dane, progovori nama u Sinu (Heb 1,1-2).* Drugim riječima, sva ljudska vjekovna iščekivanja o kojima su proroci govorili, sve ljudske čežnje imaju svoje ispunjenje u osobi Isusa Krista. On je ishodište i cilj svemira i

povijesti. Njemu je Otac povjerio posredničku ulogu glede konačnoga smisla za kojim teži sva postojeća stvarnost. On je »Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak« (Otk 22,13). Božić nas stoga upućuje na kritički pristup posredničkoj ulozi određenih sustava u suvremenom društvu: općenito napretku, znanosti, politici, gospodarstvu, tehnici, kulturi. Unatoč njihovoj velikoj pomoći treba se zapitati: mogu li oni podariti smisao i dovesti čovjeka do ispunjenja i sreće? Ili mi ljudi u svojoj sebičnosti i oholosti tim sustavima pridajemo značajke koje oni nemaju? Naime, čovjek je biće određeno za vječnost. O tome nam svjedoči naše srce, naša savjest i iskustvo. Ništa nas ovdje na zemlji ne može posve ispuniti i zadovoljiti, jer po Stvoriteljevu naumu čeznemo za višim. Naša konačnost i sreća nisu u našim, nego u Božjim mogućnostima. Isus Krist njihov je posrednik. Po njemu čovjek ima pristup u puninu zajedništva Božjega života u kojemu konačno pronalazi ono za čim čezne. Stoga, oblikovati svoju osobnost uz Isusa Krista ovdje na zemlji, znači postupno urastati u taj život.

SVEĆENIK U SLUŽENJU DUHOVNOSTI

3 Ponizni svećenik Ivan Vianney, svojim vjerničkim srcem, silno osjetljivim na Boga, dohvatio je tajnu Božje veličine u malenosti betlehemskega djeteta i pobjedu života u Isusovoj poniženosti na križu. Zahvaćen snagom Duha, svojom je poniznošću izrastao u velikoga čovjeka. Svojim svećeničkim služenjem pomagao je da se po naviještanju Božje riječi i slavljenju svetih otajstava u mnogim ljudskim srcima rodi Isus Krist. Premda skroman i jednostavan, ne pridajući sebi gotovo nikakvo značenje, bio je duboko svjestan snage

svećeništva po sakramentu Svetoga reda pa je govorio: »O, kako je svećenik velik!...Sam Bog ga sluša: on izgovara nekoliko riječi i naš Gospodin na njegov glas silazi s neba i ostaje u maloj hostiji...«. Tumačeći svojim vjernicima važnost sakramenta Svetoga reda, govorio im je: »Bez sakramenta Svetoga reda, ne bismo imali Gospodina. Tko ga je stavio onamo u svetohranište? Svećenik. Tko je dočekaio vašu dušu na samom ulasku u život? Svećenik. Tko je hrani i njezinom hodu daje snagu? Svećenik. Tko je priprema na dolazak pred Boga, perući je posljednji put u krvi Isusa Krista? Svećenik, uvijek svećenik. I ako se dogodi da ta duša (zbog grijeha) umre, tko će je uskrisiti, tko će joj vratiti pokoj i mir? Opet svećenik... Poslije Boga, svećenik je sve!«

ZAKLJUČAK

4 Braćo i sestre! Božić u Svećeničkoj godini snažno nas poziva da temeljito promislimo o mogućnostima našega preporoda i rasta u snazi Isusova Duha po služenju Crkve i njezinih svećenika. Koliko je svećeničkim služenjem svjetala zapaljeno, suza obrisano, tuga ublaženo, žalosti utješeno, nada probuđeno, mržnji ugašeno, duša izliječeno, srdaca oživljeno?! Koliki je doprinos svećenika tijekom 14 stoljeća povijesti hrvatskoga naroda na različitim područjima života: na moralnom, prosvjetnom, književnom, glazbenom, socijalnom, gospodarskom i drugima?! Ta povijest nije posve razumljiva bez njihova dragocjena udjela. Komunistički sustav sve je to obezvrijedio, svećenike proglasio neprijateljima vlastita naroda, progonio ih, bez suda ubijao, na montiranim proce-

Ništa nas ovdje na zemlji ne može posve ispuniti i zadovoljiti, jer po Stvoriteljevu naumu čeznemo za višim. Naša konačnost i sreća nisu u našim, nego u Božjim mogućnostima. Isus Krist njihov je posrednik. Po njemu čovjek ima pristup u puninu zajedništva Božjega života u kojemu konačno pronalazi ono za čim čezne. Stoga, oblikovati svoju osobnost uz Isusa Krista ovdje na zemlji, znači postupno urastati u taj život.

sima lažno optuživao i osuđivao na dugogodišnje robijanje o čemu svjedoči osobito starogradiški zatvor. Božić u Svećeničkoj godini prigoda je da svim tim jednostavnim a duhovno velikim ljudima, posebno mučenicima na čelu s bl. Alojzijem Stepincem, iskažemo priznanje i zahvalnost, da za njih molimo i s njima se ponosimo. Molimo i za one svećenike koji u svojim slabostima i svojoj grješnosti nisu svjedočili snagu Duha, povjeravajući ih tako Božjemu milosrđu. Iskazujmo poštovanje, povjerenje i ljubav prema današnjim našim svećenicima, surađujmo s njima te učinimo sve kako bi Hrvatska duhovno rasla i moralno ojačala. Molimo i za svećenička zvanja, kako bi dovoljno bilo onih koji će u ime Božje služiti duhovnomu biću našega naroda.

»Prema svima rasli i obilovali ljubavlju« (1 Sol 3,12) te u novoj 2010. godini bili ispunjeni Božjim mirom. Sve vas blagoslivlja i od srca u Gospodinu pozdravlja – vaš biskup

Požega, 21. prosinca 2009.

Božić u Svećeničkoj godini snažno nas poziva da temeljito promislimo o mogućnostima našega preporoda i rasta u snazi Isusova Duha po služenju Crkve i njezinih svećenika. Koliko je svećeničkim služenjem svjetala zapaljeno, suza obrisano, tuga ublaženo, žalosti utješeno, nada probuđeno, mržnji ugašeno, duša izliječeno, srdaca oživljeno?! Koliki je doprinos svećenika tijekom 14 stoljeća povijesti hrvatskoga naroda na različitim područjima života: na moralnom, prosvjetnom, književnom, glazbenom, socijalnom, gospodarskom i drugima?!

PREZBITERSKO I ĐAKONSKO REĐENJE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Križ nije gubitnički ni kada ga moćnici ovoga svijeta skidaju sa zidova

Pišu: Ljiljana Marić i Ivica Žuljević • Snimio: Drago Šunjo

U požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske 7. studenog tijekom svečanog euharistijskog slavlja biskup dr. Antun Škvorčević za prezbitere je zaređio Gorana Lukića iz Nove Bukovice te Žarka Turuka iz Pakraca, a za đakona Marijana Pavelića iz Jakšića.

Isusovi povjerenici i poslanici

– Dragi pripravnici za svete redove, vjerujem da ste svoje srce usmjerili prema onome koji vas je pozvao i koji vas u ovom svetom slavlju želi odjenuti u svoju moć da budete njegovi povjerenici i poslanici u ovom dijelu lijepe naše domovine – poručio je požeški biskup na početku misnog slavlja.

U prigodnoj propovijedi biskup se osvrnuo na svećenički lik kojem je u Crkvi posvećena ova pastoralna godina. Svećenik je, kazao je, ponajprije svjedok Isusa Krista i to ne samo za oltarom nego i u svakodnevnom životu. Zbog toga bi si svaki svećenik svakoga dana trebao postavljati pitanje: Svjedočim li ja ono što je Isus Krist izveo u meni i za što me je postavio?

Svećenik je izazov ovome svijetu

– Naš identitet, življen iz te svijesti i opredjeljenja, postaje izazov ovome svijetu jer u svojim ljudskim slabostima očitujemo moć koju nam je Bog dao. To je moć križa. Katkad se čini da se ona ne isplati, ali križ nikada nije gubitnički, ni onda kada ga moćnici ovoga svijeta skidaju sa zidova. To nije gubitništvo križa, nego ovoga svijeta, onih koji se odriču toga križa – istaknuo je biskup. Dodao je da svećenici nisu pozvani boriti se da križ visi na zidovima, nego da on bude u njima, u njihovim osobnostima, da identitet svećenika bude čvrst kako bi ono što žive bilo svjedočanstvo toga istog Isusova križa.

Nije lako biti dosljedan svećenik

Biskup je podsjetio i na poruku koju je svećenicima na početku Svećeničke godine uputio papa Benedikt XVI., u kojoj pred njih stavlja dvije vjernosti: Kristova vjernost, svećenička vjernost. – Sveti Otac nam je poručio da ne mjerimo svoju vjernost ni s čijom drugom vjernošću osim s Kristovom. Svećenik je po sakramentu svetog reda uspostavljen da djeluje u osobi Isusa Krista. Ako sebe počne mjeriti s nečim drugim, neće biti dobro. Kakva je Kristova vjernost? Sveti Pavao je to jednostavno, a duboko svojim tumačio. On, Bog, druga Božanska osoba, sve je napustio da bi bio jednak nama, ponizio je samog sebe, pretvorio se u slugu i na takav način slomio moć zla koje se dogodilo zbog ljudske nevjere živeći vjernost svome Ocu do u smrt. Kojeg li blagoslovljenog, a teškog ključa! Nije nimalo lako biti vjeran i dosljedan svećenik do kraja – ustvrdio je biskup te dodao da nam u tome najbolje pomaže sam Isus Krist ukoliko mu to dopustimo, odnosno ukoliko mu svoje srce dovoljno otvorimo.

Prvi ređenik iz požeškog Kolegija

Svečanom misnom slavlju pored stotinjak svećenika, redovnika i đakona nazočio je i velik broj vjernika iz župa ređenika, kao i iz požeških župa. Na kraju slavlja biskup je novozaređenim svećenicima i đakonu čestitao te zaželio da Bog blagoslovi ono što je započeto u njima svetim redom i da to svakim danom bude sve čvršće. Čestitke je uputio i požeškom prezbiteriju koji je novim ređenjem postao ne samo brojniji nego i bogatiji, roditeljima ređenika i svim trima župama. Posebne čestitke biskup je uputio požeškom Kolegiju i svim njegovim članovima, poglavarima i pitomcima, jer je vlč. Žarko, prvi ređenik iz Kolegija, zaređen ne kao pitomac nego kao odgojitelj. – To je sasvim poseban Božji dar i znak na

kojemu zahvaljujem i čestitam Kolegiju – istaknuo je biskup na kraju slavlja.

Večer prije ređenja u crkvi sv. Lovre biskup Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje za poglavare Kolegija Požeške biskupije i pitomce, među kojima su bili i aspiranti za svećeništvo. Tijekom slavlja kandidat za đakonat Marijan Pavelić ispovjedio je vjeru, položio prisegu i dao izjavu. Na misi su sudjelovali i đakoni Žarko Turuk te Goran Lukić.

Biskup je ovom prigodom podsjetio da je požeški Kolegij započeo svoje djelovanje u prostorima nekadašnjeg samostana u Jakšiću i da ga je tada kao odgojitelj vodio laik Žarko Turuk koji je magistrirao odgojne znanosti u Rimu i koji je kao djelatnik Kolegija u međuvremenu odlučio postati svećenik. Biskup je očitovao radost što je on prvi kolegijaš koji će biti zaređen za svećenika i izrazio je nadu da će ga slijediti i prisutni aspiranti. Dodao je kako se za đakonsko ređenje pripravlja Marijan Pavelić iz Jakšića, vjeroučitelj učenicima u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Požegi, među kojima su i aspiranti za svećeništvo iz Kolegija, te je istaknuo kako povezanost dvaju spomenutih ređenja treba gledati kao dio nedokučivog Božjeg nauma.

HODOČAŠĆE BRANITELJA U VOĆIN PRIGODOM 18. OBLJETNICE UBOJSTVA NEDUŽNIH CIVILA

Radi dostojanstva žrtava potrebno je doznati istinu o njihovu stradanju

Piše: Marijan Pavelić • Snimio: Dragutin Šantoši

Povodom osamnaeste obljetnice ubojstva četrdeset i pet civila i uništenja župne i svetišne crkve od strane pobunjenih Srba u Voćinu, 13. prosinca, održan je u tome mjestu, kao i prethodnih godina, spomen na njegove žrtve. Euharistijsko slavlje u privremenoj crkvi-baraki predvodio je biskup Antun Škvorčević, a u koncelebraciji su bili predsjednik Odbora za izgradnju voćinskog svetišta Josip Devčić, župnik Mladen Štivin, biskupov tajnik Goran Lukić i đakon Marijan Pavelić. Tom prigodom prvi su put u Voćin u organizaciji Hvidre Virovitičko-podravске županije hodočastili hrvatski branitelji te predstavnici Hrvatske vojske i policije Virovitičko-podravске županije, Općine Voćin i Požeške biskupije.

Branitelji svjedočili svoje poštovanje i solidarnost

U uvodnoj riječi biskup se prisjetio teškog događaja koji se zbio 13. prosinca 1991. godine istaknuvši da su prije osamnaest godina neke mržnjom pomračene duše u tami voćinske noći ubile četrdeset i pet nedužnih ljudi i srušile gotičku župnu crkvu i marijansko svetište iz 15. stoljeća. Pozvao je da se danas s poštovanjem spomenemo tih žrtava te zamolio župnika da pročita njihova imena. Podsjetio je kako svoju slobodu dugujemo upravo tim ljudima, kao i ljubavi hrvatskih branitelja koji su položili živote za Hrvatsku. Izrazio je radost što su prvi put došli na hodočašće Voćinskoj Gospi hrvatski branitelji da bi i na taj način posvjedočili svoju solidarnost i poštovanje prema voćinskim žrtvama. Spomenuo je kako krštenje malog Antonija, šestog djeteta u obitelji Tome i Kate Jaković, koje se slavi u svetoj misi, svjedoči da voćinske žrtve za hrvatsku slobodu nisu bile uzaludne te je zahvalio i čestitao roditeljima za njihovu ljubav i žrtvu u prihvaćaju brojne djece.

Zašto se još ne zna istina o voćinskim žrtvama?

Biskup je započeo homiliju iskazujući zahvalnost svima koji su pokrenuli inicijativu prisustvovanja branitelja spomen-slavlju u Voćinu. Očitovao

je radost zbog ispunjene crkve, ne samo brojčano nego i osjećajima koje su hodočasnici donijeli u srcu za voćinske žrtve i za sve one koji su položili živote za domovinu. Razmišljajući o tim žrtvama, biskup je izrazio tugu što se ni nakon osamnaest godina ne zna potpuna istina o onome što se dogodilo i što sudski proces o tom događaju još uvijek nije pokrenut. – Želimo da se o svim hrvatskim žrtvama zna puna istina, ne da bismo mrzili one koji su nanijeli zlo, nego da bismo u punoj istini poštovali žrtve i molili za one koji su počinili zlo. U ime njihova dostojanstva potrebno je doznati istinu o Voćinu – kazao je biskup.

Nastavio je ističući da ovim euharistijskim slavljem i hodočašćem želimo pročistiti svoja srca i moliti Boga da nas oslobodi mržnje i želje za osvetom te nas osposobi da možemo biti ljudi milosrđa i praštanja. Upozorio je da, ukoliko dopustimo da mržnja i osveta ovladaju našim srcima, postajemo žrtve onog istog zla koje se dogodilo prije osamnaest godina. Potaknuo je nazočne da pamte žrtve, ali srca slobodna od zla. To nije jednostavno, rekao je, te zamolimo Boga da nam daruje sposobnost izdići se iznad zla koje se dogodilo i čuvati svoje poginule u čistoj uspomeni.

Žrtve palih branitelja nisu gubitničke

Na kraju euharistijskog slavlja biskup je preporučio zagovoru Majke Božje Voćinske sve civilne žrtve, pale branitelje i sve nazočne vjernike. Nakon svete mise slijedila je komemoracija ispred društvenog doma na kojoj su politički predstavnici održali prigodne govore. U svome je obraćanju prisutnima biskup Škvorčević rekao kako je dolazak hrvatskih branitelja na hodočašće znak da Voćin sa svojim žrtvama neće biti zaboravljen. Istaknuo je kako se pred činjenicom mržnje i uboj-

stava ne uspijevamo snaći, ne možemo prodrijeti u misterij zla u svijetu, ali u činjenici da je Sin Božji prihvatio zlo, trpljenje i smrt, i u njih unio snagu Božje ljubavi, jaču od zla i smrti, pronalazimo svjetlo i smisao svih naših patnja i žrtava zla. Kazao je da žrtve palih branitelja i naše patnje, sjedinjene s Kristovom žrtvom, nisu gubitničke nego pobjedničke. Svoj govor zaključio je vapajem Bogu da primi u puninu svoje ljubavi sve koji su živote položili za domovinu, a one koji za njima tuguju ispuni svojom utjehom.

Misnom slavlju i komemoraciji pred brojnih voćinskih župljana i drugih hodočasnika nazočan je bio saborski zastupnik i predsjednik Hvidre Josip Đakić, ministar obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti Tomislav Ivić, virovitičko-podravski župan Tomislav Tolušić, predsjednika Hvidre Virovitičko-podravске županije Nenad Križić, virovitički gradonačelnik Ivica Kirin, slatinski gradonačelnik Ivan Roštaš, orahovački gradonačelnik Josip Nemeč te načelnik Općine Voćin Predrag Filić.

▲ Krštenje malog Antonija, šestog djeteta u obitelji Tome i Kate Jaković

▼ U Voćin su hodočastili i branitelji iz Slatine i Virovitice.

MJESEČNI SUSRETI SVEĆENIKA I ĐAKONA

Svećenik je osoba Božjih nada

Pišu: Ljiljana Marić i Ivica Žuljević • Snimio: Drago Šunjo

U okviru redovitih mjesečnih susreta koji se održavaju za svećenike Požeške biskupije tijekom Svećeničke godine, u Požegi su 7. studenog i 7. prosinca održane duhovne obnove za prezbiterij biskupije. Prvu je vodio nadbiskup i metropolit đakovačko-osječki Marin Srakić, a drugu prof. dr. Tomislav Ivančić.

Svijet izmučen negativnošću

Pozdravljajući nadbiskupa Srakića i nazočne svećenike i đakone, biskup Antun Škvorčević istaknuo je kako je svrha susreta u Svećeničkoj godini pomoći svećenicima i đakonima u nastojanju oko duhovne obnove. Dodao je kako živimo u svijetu izmučenom negativnošću, zloćom i sebičnošću koji na različite načine iskazuje i svoje protivljenje svećenicima i Crkvi te da nerijetko o tom svijetu međusobno pripovijedamo i osuđujemo ga. Biskup je naglasio da je važno nastojati zaustaviti se pred suvremenim društvom i provjeriti kako nam je u njemu djelovati, imajući na umu Isusovu riječ kako nije došao osuditi svijet, nego da se svijet po njemu spasi te njegov poziv da budemo u svijetu, ali ne od svijeta.

Poremećena hijerarhija vrijednosti

Nadbiskup Srakić održao je svećenicima izlaganje na temu „Svećenik pred izazovom pluralnog (permisivnog) društva“. Današnje društvo, kazao je nadbiskup, proživljava krizu svih vrsta, a najdublja je ona moralna, etička kriza koja je uzdrimala i poremetila hijerarhiju vrijednosti,

čovjek je izgubio osjećaj što je vrijednije, a što manje vrijedno. – Svi osjećamo potrebu sveopće obnove i preporoda. Odakle početi? Odande odakle je sve krenulo nizbrdo. Čovjek je gubeći smisao za vrijednosti izgubio sama sebe. On sebe mora pronaći i to tamo gdje se izgubio: na religiozno-etičkoj dimenziji. Drugačiji put bio bi tapkanje na mjestu i uzaludno gubljenje vremena – kazao je nadbiskup Srakić.

Dodao je kako biskupi objavljuju poruke prije izbora, što je dobro, ali, ističe, treba u vjernicima odgajati političku svijest, valja odgajati savjesti. – Mi uz pomoć malih udruga kao što su „Grozđ“ želimo utjecati na Vladu koja predlaže zakone i na Hrvatski sabor koji ih izglasava, a u isto vrijeme nemamo strategiju odgoja svećenika i vjernika, kako da se postave u ovom pluralnom društvu koje iz dana u dan izdaje zakone koji su u suprotnosti s Božjim i naravnim zakonom. A Sabor, u kojem se 80% članova izjašnjava katolicima, s gotovo 100% glasova izglasava takve zakone. Pod parolom „laičke države“ svašta se proklamira. Naš narod s ovacijama dočekuje Papu, no on nije upoznat s crkvenim dokumentima o katoličkom stavu – kaže nadbiskup Srakić dodajući kako je Crkva u Italiji preko katoličkih udruga izvela milijun ljudi na Trg Ivana Lateranskog da oni ondje izreknu svoje „ne“ nehumanim zakonima o braku i obitelji. Jesmo li i mi to u stanju učiniti, ili bi svaki referendum u tom smislu propao, pita se nadbiskup.

Svratiti pozornost na sebe same

Adventska duhovna obnova 7. prosinca započela je zajedničkom molitvom te obraćenjem biskupa Škvorčevića. On je istaknuo kako je došašće posebno snažno liturgijsko vrijeme u kojem nastojimo njegovati osjetljivost i otvorenost srca za onu budućnost koja dolazi iz Božjih mogućnosti kao njegov dragocjeni dar. Istaknuo je kako, gledajući stvarnost oko sebe, počesto ostajemo tjeskobni jer na nju ne možemo ozbiljnije utjecati. Međutim, spomenuo je biskup, valja nam svratiti pozornost na same sebe i ponovno utvrditi važnu činjenicu kako postoji mogućnost promjene u nama, obraćenja po kojem Bog ulazi snažnije u naše živote te po nama ostvaruje u Hrvatskoj novi svijet po svojoj mjeri. Istaknuo je kako upravo u Svećeničkoj godini treba svaki svećenik i đakon obnoviti svijest da je on sam mjesto Božjih nada, koje je pozvan svjedočiti drugima. Zaključio je da je u tom smislu svaka svećenička duhovna obnova veoma važan čin. Zahvalio je svima nazočnima što je tako i shvaćaju te su se u nju uključili gotovo svi članovi prezbiterija požeške Crkve.

Raditi na vlastitoj izgradnji

Duhovnu obnovu vodio je prof. Tomislav Ivančić na temu „Egzistencijalni temelj svećeničkog života i rada“. U svom izlaganju podsjetio je na važnost svećenika u današnjem društvu, naglašavajući pritom – ne njihove sposobnosti, vrline ili znanje – nego njihovu egzistenciju, postojanje, utemeljeno na sakramentu svetoga reda. Kod svećenika nema prvenstvo ono što kao svećenik mora znati činiti, nego ono što mora biti. U njemu, nastavlja prof. Ivančić, mora biti prisutan Krist. Takvog svećenika traže današnji vjernici. Zaključio je kako je jako važno da svećenici rade na vlastitoj izgradnji, posebno duhovnoj, te im je u šest konkretnih točaka predložio kako da ojačaju i ožive svoj duhovno-molitveni život.

Drugi dio duhovne obnove odvijao se u crkvi sv. Lovre gdje je prof. Ivančić održao pokorničko bogoslužje, nakon čega su svi imali mogućnost osobne ispovijedi i sudjelovanja na klanjanju pred Presvetim otajstvom koje su priredili i vodili mladomisnik Goran Lukić i đakon Marijan Pavelić. Adventska duhovna obnova završila je zajedništvom bratskog stola u Svećeničkom domu.

SEMINAR ZA VODITELJE ŽUPNE KATEHEZE U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Nema duhovnog rasta župe bez suradnje župnika i vjernika

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Duško Mirković

Sustavno promicanje župne kateheze na području Požeške biskupije, kako je bilo odlučeno na sjednici Prezbiterskog vijeća biskupije, počelo je održavanjem seminara za voditelje pojedinih skupina župne kateheze. Prvi takav seminar održan je 30. studenog u Pakracu za župe Zapadno-slavonskog arhiđakonata, a nakon toga slijedio je seminar u Novoj Gradišci za Posavski arhiđakonata, zatim u Požegi za Katedralni i u Slatini za Slavonsko-podravski arhiđakonata. Na seminarima su se okupili lektori, Caritasovi volonteri, voditelji mladih, ministranata i Djela za zvanja. Na svim je seminarima sudjelovao i biskup Antun Škvorčević te voditelji povjerenstava za spomenuta pastoralna područja.

Biskup je u uvodnom izlaganju predstavio nazočnima pastoralna nastojanja u župnoj katehezi koja se ostvaruju u Požeškoj biskupiji nakon biskupijskog euharistijskog kongresa 2007. godine o desetoj obljetnici utemeljenja biskupije. Protumačio je značenje i ulogu župne kateheze i podsjetio da je biskupija prethodne godine promicala ozbiljnije organiziranje i djelovanje Caritasovih volontera u župama, prošle godine rad s lektorima u biblijskim skupinama po metodi Lectio Divina za koju redovito do danas dostavlja župama prikladnu građu. Istaknuo je da smo se opredijelili i u ovoj pastoralnoj godini sustavno promicati župnu katehezu na pet područja: biblijske skupine s lektorima, Caritasovi volonteri, pastoral mladih, a u Svećeničkoj godini osobito ministrantski pastoral i Djelo za duhovna zvanja. Biskup je još naglasio kako tijekom Svećeničke godine u župnoj katehezi treba posvetiti posebnu pozornost molitvi za svećenike i radu za svećenička zvanja.

Biskup Škvorčević je prikazao pozitivno i negativno iskustvo sv. Pavla sa suradnicima u djelu navještanja evanđelja te je predstavio župnim suradnicima župu kao živi organizam koji ima svoje središte i vrhunac u euharistiji i djeluje organizirano

u suradnji župnika i vjernika na izgradnji i duhovnom rastu župe i u svjedočenju u svijetu. Istaknuo je kako je nezamisliva župa koja se ne bi sustavno brinula o službama koje su joj potrebne za to djelo.

Mario Rašić iz Katehetskog ureda Požeške biskupije na svim je seminarima protumačio način odvijanja daljnjeg rada seminara u radionicama. Nazočni su se podijelili u pet radnih skupina koje su vodili povjerenici: Josip Krpeljević i Zdravko Tiel vodili su radionicu za lektore, Saša Paveljak radionicu za Caritasove volontere, Mario Rašić i Stjepan Škvorčević radili su s voditeljima mladih, Danijel Engelman s voditeljima ministranata, a Mladen Štivin s voditeljima Djela za duhovna zvanja.

U Slatini je održan seminar za voditelje iz slavonsko-podravskog arhiđakonata.

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA BISKUPIJE

U Svećeničkoj godini posebna briga za duhovna zvanja

Piše: Ivica Žuljević

U dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi održana je 16. studenog redovita sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije pod predsjedanjem biskupa dr. Antuna Škvorčevića. On je kazao kako je ta sjednica svojevrsni nastavak Biskupijskog dana na kojoj treba donijeti zaključke o zajedničkim programima u tekućoj pastoralnoj godini. Istaknuo je da u njih tijekom Svećeničke godine treba unijeti posebnu brigu za promicanje duhovnih zvanja, pri čemu valja imati na umu različite mogućnosti, posebno u povezanosti s Kolegijem u Požegi gdje se nalaze i aspiranti za svećenike. Biskup je pojasnio da se župnu katehezu ne bi smjelo poistovjetiti sa župnim vjeronaukom, određenim ponavljanjem školskog vjeronauka, i istaknuo je da je

ona uvođenje u život župe različitih slojeva vjernika, uključujući djecu i mlade te promicanje kršćanskog svjedočenja u svakodnevnici. Zadužio je Katehetski ured da bude poticatelj, voditelj i koordinator toga nastojanja po dobro zacrtanom konceptu.

O projektu ostvarivanja kateheze za mlade izvijestio je povjerenik Stjepan Škvorčević dok je o župnoj katehezi ministranata i o promicanju duhovnih zvanja progovorio povjerenik Mladen Štivin. Zaključeno je da povjerenici za pojedina pastoralna područja zajedno s vodstvom Katehetskog ureda razmotre konkretnu pomoć koju će pružati župama u održavanju župnih kateheza i dogovore način edukacije voditelja pojedinih katehetskih skupina. Istaknuta je važnost

uključivanja školskih vjeroučitelja u ta nastojanja.

Mario Rašić iz Katehetskog ureda progovorio je o restrukturiranju Ureda s obzirom na promicanje župne kateheze te će za tu svrhu biti osnovano novo tijelo u čijem će sastavu biti svi povjerenici za pastoral biskupije. Biskupijski ekonom Ivan Nikolić osvrnuo se na određena pitanja materijalne naravi te izvijestio vijećnike o gradnji spomen-crkve u Staroj Gradišci. Ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi Ivica Žuljević izvijestio je o početku djelovanja te škole. Biskup je zahvalio voditelju biskupijskog Matičnog i statističkog ureda Tomi Mrnjcu za uzorno vođenje statistike župa i ukratko izvijestio vijećnike o nekim podacima važnim za pastoral.

DEVEDESETA OBLJETNICA ŽUPE SV. JOSIPA U SLATINI

Grad je po djelovanju župe primio obilje Božjih darova

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Dragutin Šantoši

Na svetkovinu Krista Kralja, 22. studenog, župa sv. Josipa u Slatini proslavila je devedesetu obljetnicu svoga obnovljenog postojanja. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević, a koncelebrirali su svećenici Slatinskog dekanata te domaći sin Mirko Sadak, dehonijanac. Među brojnim vjernicima bile su i časne sestre Družbe Presvetog Srca Isusova na čelu s vrhovnom poglavaricom s. Felicitom Špehar. Srpsku pravoslavnu Crkvu predstavljao je o. Žarko Kostić, slatinski paroh. Gradsko izaslanstvo predvodio je gradonačelnik Ivan Roštaš.

Svećenička žrtva utkana u život župe

Na početku slavlja župnik mons. Vlado Škrinjaric pozdravio je biskupa i sve nazočne. Biskup je uzvratio riječima pozdrava u kojima je istaknuo da na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenog želimo Bogu zahvaliti za obilje njegovih darova koje je grad Slatina primio po služenju Crkve tijekom devedeset godina postojanja župe. Spomenuo je kako je u život župe utkana ljubav i žrtva nekolicine svećenika, među kojima je i Julije Bürger čije se šezdeset pete obljetnice ubojstva spominjemo te Stjepan Mičević i Franjo Udovičić. Podsjetio je i na značenje sedamdeset dvogodišnjeg djelovanja sestara Presvetog Srca u župi te je izrazio zahvalnost svima za ono što su učinili u suradnji sa svojim svećenicima.

Biskup je u homiliji istaknuo kako je važno naučiti slova i znati čitati knjige, ali da je još važnije biti pismen u vjeri te

znati čitati što nam je Bog u Isusu Kristu objavio o našem podrijetlu, smislu života i konačnoj sudbini svega stvorenog. Spomenuo je da nam svetkovina Krista Kralja doziva u svijest kako je Isus Krist ključ za razumijevanje povijesti i njezinog konačnog ishoda. Napomenuo je da je po župi u Slatini devedeset godina prisutna Božja stvarnost čiji smo dionici prvenstveno u euharistijskom slavlju. Pozvao je nazočne da u tom slavanskom gradu budu svjedoci ljubavi Božje u Isusu Kristu, jedine moći koja je jača od smrti.

Biskupijska povelja redovnicama

Nakon popričesne molitve biskup je obznanio da je časnim sestrama Družbe sestara Presvetog srca Isusova u slatin-

skom samostanu prigodom devedesete obljetnice župe dodijeljena biskupijska plaketa s poveljom priznanja i zahvalnosti. Na svršetku slavlja biskup je još jedanput podsjetio na važnost osnutka župe sv. Josipa i istaknuo značenje osnutka župe bl. Ivana Merza prije nekoliko godina te je poželio da one pomognu duhovni rast toga grada.

Slatinski vjernici za tu su se proslavu, u kojoj su sudjelovali i prijašnji kapelani župe, pripravili devetnicom, a trodnevlje je predvodio fra Zlatko Papac iz Požege. U predvečerje svetkovine Krista Kralja program su obogatili svojim koncertom i bogoslovi iz Zagreba. Prigodom spomenutog jubileja Dragica Šuvak napisala je povijesni prikaz pod naslovom „Rimokatolička župa sv. Josipa u Slatini“.

SUSRET BISKUPA S DJELATNICIMA KATOLIČKIH ŠKOLA U POŽEGI

Odgoj u duhu kršćanskih vrijednosti

U prostorima Katoličke klasične gimnazije u Požegi biskup dr. Antun Škvorčević susreo se 27. studenog s tridesetak djelatnika Gimnazije i Katoličke osnovne škole u Požegi.

Susret je započeo molitvom. Vlč. Ivica Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi, uime prisutnih pozdravio je biskupa izrazivši mu iskrenu dobrodošlicu. Svoje obraćanje djelatnicima biskup je počeo retoričkim pitanjima: »Kako se snalazite?« i »Kakva smo škola?«, želeći ukazati na posebnosti katoličkih privatnih škola. Spomenuo je da su katoličke škole nositeljice kvalitetne obrazovne formacije, ali i kršćanskog evanđeoskog

duha. Posebnost katoličke škole u odnosu na druge javne škole nije u nastavnom programu, nego u odgojnoj dimenziji. Stoga je važno da profesori osim znanja učenicima pružaju i odgoj u duhu kršćanskih vrijednosti te zrače primjerom vlastita vjerničkog života.

Đakon Marijan Pavelić, vjeroučitelj u Gimnaziji, pročitao je *Dekret o osnutku Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije*. Prema Dekretu Centar obuhvaća i povezuje Kolegij Požeške biskupije, Katoličku klasičnu gimnaziju u Požegi i Virovitici i Katoličku osnovnu školu s produženim boravkom u Požegi. Na čelu Centra je upravitelj, a u nastojanju oko

postizanja njegovih ciljeva pomaže mu Forum prosvjetnih djelatnika katoličkih škola Požeške biskupije i Povjerenstvo za promicanje katoličkog odgoja i kulture u školama Požeške biskupije. U okviru Centra djeluje Vijeće Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije kojim predsjedava upravitelj, a u čiji sastav ulaze svi ravnatelji spomenutih ustanova, voditelj Foruma i povjerenik za promicanje odgoja i kulture u školama Požeške biskupije te ekonom biskupije. Za vršitelja dužnosti upravitelja Centra imenovan vlč. Ivica Žuljević, za voditelja Foruma prof. Josip Katić, a za povjerenika za promicanje katoličkog odgoja prof. Ivan Bedeničić. (I. I.)

PROSLAVA STOGODIŠNJICE CRKVE U KONČANICI

Stotinu godina zajedništva Boga i čovjeka

Piše: Marijan Pavelić

Zupa Uznesenja Marijina u Končanici, utemeljena prije trideset i dvije godine odvajanjem od župe Presvetog Trojstva u Daruvaru, proslavila je 8. prosinca stogodišnjicu izgradnje svoje crkve. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s arhidakonom zapadno-slavonskim Matijom Jurakovićem, svećenicima Pakračkog dekanata na čelu s dekanom i župnikom u Daruvaru Brankom Gelemanovićem, prijašnjim župnikom Ivom Matijevićem i domaćim sinom Marijom Sanićem.

Na početku mise župnik Patrik Alatić pozdravio je biskupa i zahvalio mu na dolasku, a djeca odjevena u narodne nošnje i načelnik Općine Zlatko Bakunić uručili su mu darove. Biskup je u svojoj uvodnoj riječi zahvalio na pozdravima i izrazio radost što može u Končanici s brojnim vjernicima slaviti svetkovinu Bezgrješnog Začeca Marijina, koje daje dubinu i snagu spomenu stote obljetnice izgradnje župne crkve jer stavlja pred oči čudesni lik žene koja je dokraja povjerovala Bogu, surađivala s njim i dosegla puninu svoga ljudskog ostvarenja.

Biskup je istaknuo kako je sve ono što je Bog u Isusu izveo za nas, ostvareno na Mariji već u njezinu začecu. Zatim je iz Spomenice župe Daruvar pročitao zapis župnika Mije Ettingera iz 1909. godine koji, među ostalim, kaže kako su sela Brestovac i Končanica još ranije zamolili dopuštenje za izgradnju župne crkve i osnutak župe, ali da od toga nije bilo ništa te je Brestovac u svom mjestu izgradio kapelu. Župnik pripominje da se Končanica odjednom trgnula te je u godini dana izgradila crkvu koju je on blagoslovio na svetkovinu Bezgrješnog Začeca Marijina 1909. godine. Biskup Škvorčević je istaknuo kako se slavlje obljetnice gradnje crkve u Končanici ne odnosi samo na stotinu godina zidova, nego prvenstveno na stotinu godina zajedništva između čovjeka i Boga koje se u tom zdanju ostvarivalo. Tijekom stotinu godina prošlo je kroz crkvu mnoštvo ljudi koji su se duhovno uzdizali k Bogu i izgrađivali kao živa Isusova Crkva, kazao je biskup i dodao da ovom svetom misom želimo zahvaliti Bogu za to dobro te je pozvao vjernike da u svoju molitvu uključe i sve svećenike koji su djelovali

u župi, posebno prvoga svog preminulog župnika Dragutina Šišića.

Na kraju mise, zazivajući Božji blagoslov na končaničku župu, biskup Škvorčević je čestitao župljanima stogodišnjicu izgradnje crkve, a načelniku Općine Dan općine te poželio da se na svim razinama ljudskog života dobro organiziraju, budu složni, ali na poseban način da se slože s Bogom te izgrađuju u svojim dušama, srcima i savjestima onaj svijet slobode, koji dolazi samo iz njegovih mogućnosti.

▲ Biskupa Škvorčevića posebno su pozdravili mladi odjeveni u narodne nošnje.

ODRŽANA DUHOVNA OBNOVA »DOSTOJANSTVO HRVATSKOG BRANITELJA«

Tko god se žrtvuje za drugoga, taj je pobjednik života

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Požeška biskupija u suradnji s Udruženjem Hrvatski policajac organizirala je adventski susret s duhovnom obnovom na temu „Dostojanstvo hrvatskog branitelja“ koji je 7. prosinca održan u Požegi. Susret na kojem se okupio velik broj branitelja, njihovih obitelji, ali i drugih Požežana počeo je kratkim obraćenjem Marijana Piona, predsjednika Udruge Hrvatski policajac, a zatim je o ljudskom dostojanstvu progovorio prof. Benjamin Tolić.

O čovjekovim duhovnim vrednotama te o načinu kako obraniti dostojanstvo hrvatskog branitelja govorio je prof. dr. Tomislav Ivančić. – Branitelji moraju biti svjesni da su, braneći svoju domovinu, napravili najbolje što su mogli u svome životu i da se zbog toga mogu samo ponositi te da nema razloga za PTSP i depresiju. Tko god govori protiv takvog našeg uspjeha – slobode nakon 900 godina – taj ili je sam neznanica ili je zločest. Protiv zločestoće se nikada ne treba boriti, treba se boriti

samo za dobro – kazao je prof. Ivančić.

Ako bi branitelji mislili da sada, zato što su davali živote za svoju domovinu, trebaju uživati samo privilegije, onda su na krivom putu. To bi bilo, dodao je dr. Ivančić, prejeftino – život uložiti samo zato da bi imao stan ili vrhunsku plaću. – Oni su dali neizmerno više. Sreća života i oslobođenje od PTSP-a nije u tome da netko dobije dobar stan ili vrhunsku plaću i da ga se časti, nego u unutarnjem zadovoljstvu jer je uložio najbolji dio sebe – objasnio je Ivančić.

Braniteljima se obratio i biskup dr. Antun Škvorčević koji je podsjetio kako je krunica oko vrata naših branitelja bila jedan od njihovih prepoznatljivih simbola. – Tijekom naše četrnaest stoljetne povijesti znak žene koja pobjeđuje zmaja bio je nadahnuće mnogima. Pobjedila je zmaja ne bilo čijom snagom nego baš Božjom, onom Isusovom koja je na križu predajući sebe dokraja u smrt bila jača od smrti i zla. Tko god se sjedini s Isusom Kristom, s onim

Božjim djelom položenoga života za drugoga, taj je pobjednik – istaknuo je biskup.

Hrvatska je oslobodila svoj teritorij, kazao je biskup, ali sada je potrebno postići unutarnju slobodu. Nju valja tražiti s Bogom po zagovoru Marijinu. Neka su blagoslovljene sve duhovne obnove, poručio je biskup, koje vi branitelji nastojite činiti kako ne biste ostali zarobljenici zla koje pokušava na različite načine ubaciti podjele među vama.

PREDBOŽIČNA DUHOVNA OBNOVA ZA PROSVJETNE DJELATNIKE

Najbolja je metoda poučavanja – Božja metoda

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Odgojino-obrazovni centar Požeške biskupije u suradnji s Forumom katoličkih prosvjetnih djelatnika organizirao je 16. prosinca u dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi predbožićni duhovni susret za sve djelatnike katoličkih škola, članove Katoličkog društva prosvjetnih djelatnika naše biskupije, kao i za ostale

djelatnike u prosvjeti. Voditelj duhovnog susreta bio je prof. dr. Tomislav Ivančić iz Zagreba.

Na početku susreta nazočne je pozdravio prof. Josip Katić, voditelj Foruma, koji je ujedno objasnio njegovu ulogu. Istaknuo je kako je učiteljski i profesorski poziv danas uistinu teško živjeti i u njemu djelovati. Dok se u radu stručno usavršavamo prateći najnovija dostignuća u našim strukama, dodao je, potrebno je također i usavršavanje na duhovnom planu. U tom smjeru želi djelovati i ovaj Forum čiju jezgra tvore katolički prosvjetni djelatnici, ali je istodobno namijenjen svima koji su otvorena srca i osjećaju potrebu za dodatnom stručnom i duhovnom izgradnjom, objasnio je prof. Katić.

Nazočne je potom u duhovne dubine poveo prof. Ivančić. Upozorio je kako je suvremena škola znanje stavila ispred djece, odnosno ispred čovjeka. – Čovjek je u današnjem društvu postao nitko i ništa, sve je od njega važnije – i znanje i profit. U toj se situaciji dostojanstvo prosvjetnih

djelatnika izgubilo. Njihov imidž u društvu nekada je bio najcjenjeniji, a danas su oni postali gotovo nitko i ništa. To je postalo teško zvanje, možda teže nego ikada – upozorio je prof. Ivančić.

S druge strane Božić nam pokazuje da je čovjek najvažnije biće, naglasio je Ivančić te podsjetio da bi škola djeci trebala prije svega pomoći da izrastu u vrhunske ljude, te da će tada tek sve dobro funkcionirati. Učitelji i profesori zato najprije moraju sebi vratiti dostojanstvo, zatim naučiti komunicirati s Bogom jer samo ono što su iskusili, mogu dobro prenositi djeci i na kraju trebaju naučiti voljeti djecu – istaknuo je voditelj. Na kraju susreta nazočnima se obratio i biskup Antun Škvorčević. Naglasio je kako je najbolja metoda poučavanja upravo Božja metoda. Da bi djeca izrasla kao ljudi potrebna im je toplina ljubavi i zbog toga učitelji i profesori moraju uvijek biti «ZA» Boga, «ZA» djecu, «ZA» čovjeka... Kako bi bili upravo takvi, neophodno je da budu na određenoj razini duha, a u tome im pomaže i duhovna obnova.

PRIJE 250 GODINA ISUSOVCI SU POKRENULI ŠKOLSTVO U POŽEŠKIM SESVETAMA

Poučavati ljude jedno je od djela kršćanskog milosrđa

Piše: Helena Toman • Snimio: Duško Mirković

Prigodom proslave 250. obljetnice školstva u Požeškim Sesvetama, 5. prosinca biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je svečano euharistijsko slavlje u tamošnjoj župnoj crkvi. – Ovom prigodom želimo zahvaliti Bogu za početke školstva koje su ovdje postavili isusovci, a onda i svima drugima koji su nastavili taj dragocjeni posao. Svi su oni pomogli mladim naraštajima da u njihova srca uđe ono bogatstvo koje nam je Bog objavio u Isusovom evanđelju – kazao je biskup Škvorčević.

U prigodnoj propovijedi biskup je rekao kako nam naviještena Božja riječ pomaže da obljetnicu koju slavimo na pravi način smjestimo u prošlost. Babilonsko sužanjstvo izabranog naroda omogućuje nam da lakše shvatimo u kakvoj je situaciji bila Slavonija nakon 150 godina vladavine Osmanlija. Iza oba događaja ostao je poniženi čovjek, razoreni sustavi i kultura. Za vrijeme Osmanlija Crkva je tješila onoliko koliko je mogla preko franjevac, jedinoga reda kojemu su Osmanlije dopustili djelovati. Nakon odlaska Osmanlija isusovci započinju duhovnu obnovu u Slavoniji gdje su imali tri jake točke, od kojih je jedna bila Požega. – Ova naša u Požegi bila je posebno važna zbog toga što je Požega, otkada se za nju zna, uvijek bila upravni centar. Tu su isusovci 1669. godine, brzo nakon oslobođenja od Osmanlija, osnovali gimnaziju koja traje do danas. Isusovci dobivaju nekadašnje posjede cistercita u Kutjevju kako bi mogli odgajati i školovati djecu, – objasnio je biskup. Osim škole u Požegi, otvorili su školu i u Kutjevju, Čaglinu te u Požeškim Sesvetama. Isusovci su nakon Osman-

lija, dodao je biskup, željeli prosvjetom, pučkim misijama i na druge načine liječiti rane koje su ostale. Oni su zapravo nastavili vršiti ono što je Isus činio, a o čemu je progovorilo i evanđelje.

– Poučavati ljude jedno je od djela kršćanskog milosrđa. Na ovim prostorima osobito je Crkva pridonijela uspostavi organiziranog školstva. Čovjek ne može biti slobodan u dostojanstvu svoje osobe ako nije poučen, ako ništa ne zna. Stoga je Crkva poučavanjem ljudi, kroz školstvo i na druge načine, služila čovjekovoj slobodi i na taj način njegovom dostojanstvu – poručio je požeški biskup.

Nakon misnog slavlja, na kojem su bili susjedni svećenici na čelu s dekanom Antunom Ćorkovićem, predstavnici Požeško-slavonske županije, pleternički gradonačelnik i saborski zastupnik Franjo Lucić, djelatnici škole i njezini učenici te ostali župljani, biskup je nazočio otkrivanju spomen-ploče na školi koja je postavljena u prigodi ove obljetnice, a potom je razgledao izložbu učeničkih radova i arhivske građe koja čuva zapise o bogatoj pisanoj povijesti ovoga kraja i školstva.

VJEROUČITELJI I ODGOJITELJICE U VJERI NA DUHOVNOJ OBNOVI

Vjeroučitelja nema na društvenoj sceni, a trebalo bi ih biti

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

U Požegi je u organizaciji Katehetskog ureda održana 5. prosinca adventska duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije koju je vodio prof. dr. Vladimir Dugalić iz Đakova. Nazočnima se prvo obratio biskup dr. Antun Škvorčević koji je podsjetio kako je Crkva Božje djelo koje je započelo Isusovim nalogom dvanaestorici učenika: Idite po svem svijetu. Evanđelje se tako čvrsto ukorijenilo da ga dvadeset stoljeća nitko nije mogao iskorijeniti.

Ne trčite kroz život bilo kako

– To je zato što je evanđelje uvijek bilo naviještano u zajedništvu i iz zajedništva Crkve u snazi Duha Svetoga. Vaš dolazak u Požegu znak je da ne želite djelovati bilo kako, nego u zajedništvu s Isusovom Crkvom. Došli ste na duhovnu obnovu kako biste provjerili sebe da vaše trčanje ne bi bilo uzaludno – podsjetio je biskup na svjedočanstvo sv. Pavla. Biskup je ovom prigodom predstavio i biskupijske programe župne kateheze u koje su i vjeroučitelji pozvani uključiti se.

Prof. dr. Vladimir Dugalić progovorio je o važnosti socijalnog nauka Crkve u

novoj evangelizaciji ukazujući na važnost vjerskog života u župnoj zajednici. Napomenuo je kako je važno dobro poznavati temeljna načela socijalnog nauka Crkve kako bi mogli razvijati svoj stav prema određenim društvenim pitanjima.

Još je važnije da ta načela, kazao je, budu naš način razmišljanja i ponašanja. Tim načelima vjeroučitelji, ali i ostali vjernici laici, trebaju pridonositi i promjeni društvenih zbivanja, odnosno uskvasati društvo evanđeljem. Upozorio kako je kod nas izostala prisutnost vjeroučitelja na društvenoj sceni, odnosno njihov se glas ne čuje iako ih je skoro tisuću u Hrvatskoj.

Njegovati duh volonterstva

– Oni trebaju snažnije zajednički nastupiti i progovoriti o onim pitanjima koja se tiču odgoja i škole jer su sastavni dio toga. S druge strane, smatram da kod vjeroučitelja treba odgajati jedan duh volonterstva – da barem jedan sat tjedno odvoje za rad u župnoj zajednici. Naime, važno je da ljudi vide njihovu povezanost sa župom, odnosno

da ono što govore djeci u školi, u župi žive. Osim toga, trebaju pokazati da njihova vjera nije privatna stvar pojedinca, nego da ona ima svoje društveno značenje – istaknuo je dr. Dugalić.

Dr. Dugalić je progovorio i o sakramentu pomirenja, o tome koliko taj sakrament čovjeka vodi prema svetosti, odnosno na kojem mjestu u životu se nama nalazi svetost te koliko se trudimo oko svetosti. – Sakrament pomirenja je prije svega susret s Bogom gdje doživljavamo Božje oprostjenje i milosrđe. Tu Božju ljubav, koju doživljavamo u sakramentu pomirenja, dužni smo prenijeti u svakodnevni život u odnos prema drugima – poručio je dr. Dugalić.

ADVENTSKA DUHOVNA OBNOVA REDOVNICA

Duh Sveti diše u Crkvi i po vjernosti redovnica

Piše i snimio: Ivica Žuljević

U pripravi za Božić održana je 12. prosinca u dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi adventska duhovna obnova za redovnice koje djeluju u Požeškoj biskupiji. Program je započeo molitvom Trećega časa, a zatim je redovnice pozdravio biskup dr. Antun Škvorčević. Zahvalio je redovnicama za sve što redovito čine u svom djelovanju te istaknuo kako je već sam njihov dolazak u Požegu važan događaj jer su se sabrale u biskupijskom sjedištu kao nositeljice karizme koju je Duh Sveti po utemeljiteljima njihovih redova darovao za izgradnju Crkve. Podsjetio ih je da po njihovoj vjernosti toj karizmi diše Duh Sveti na području Požeške biskupije te da ih kao pastir mjesne Crkve podržava u nastojanju oko izgradnje i rasta u njihovu duhovnom životu. Istaknuo je važnost njihove posvemašnje životne okrenutosti Bogu jer jedino on – kako nam svjedoče i veliki adventski proročki likovi – može

učiniti da iz ljudske slabosti, kao iz panja Jišajeva, izraste nova mladica života te je zaključio: – Unatoč ljudskim slabostima, lijepo je biti čovjek kad vjeruješ Bogu!

Budući da je ovogodišnji advent i svetkovina Božića u Svećeničkoj godini, biskup je potaknuo redovnice na molitvu za svećenike. Može se dogoditi, upozorio je, da se svećenici i druge Bogu posvećene osobe previše navežu na svjetsko i prolazno te postanu sve manje osjetljivi za duhovno. Time tonu oni sami i po njima Crkva Kristova čiji su službenici.

Fra Zlatko Papac iz požeškog franjevačkog samostana održao je duhovni nagovor redovnicama. Uočavajući probleme današnjega društva na području Hrvatske, fra Zlatko je potaknuo sestre na hrabro i ustrajno svjedočenje i život utemeljen na evanđeoskim vrijednostima. U središte svoga nagovora stavio je Sveto pismo te pozvao sestre na redovito čitanje Novoga zavjeta koji je hrana za

duhovni život svakog vjernika, a na poseban način redovnika.

U drugom dijelu susreta u crkvi sv. Lovre održano je pokorničko bogoslužje i ispovijed, a potom klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom, koje su pripremile časne sestre, a predvodio vlč. Zvonko Šeremet, povjerenik za redovnice.

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: p. Zlatko Papac

ROĐENJE GOSPODINOVO. BOŽIĆ

Čiji je danas blagdan? Stanimo, zamislimo se pred ovom Tajnom! Božić je Tajna – *Mysterium caeleste* – nebeska Tajna na zemlji! Božić je – nebom oplemenjena zemlja! Božić je bogatstvo i ponos svijeta, a danas naroda hrvatskog! Koji još narod ima ovako divnu riječ i naziv za Isusov vremenito-zemaljski rođendan?

Slijedom vremena sve je razvodnjeno, nivelirano, ostalo bez sadržaja! Ipak! Hrvatski naziv za blagdan – **Božić** – ostao je kao spomenik hrvatske vjere i blagda-

novanja! Čudesna ta hrvatska riječ – **Božić** – u isto je vrijeme i naziv blagdana, i ime Boga novorođenoga! Prava pravcata Hrvatska izuzetnost i posebnost! Čar hrvatskog jezično-vjerničkog genija!

Ne zaboravljajmo ni to da je ljude – kad su se bili udaljili od Boga i blagdanovanja – učio i naučio slaviti Božić sveti Franjo Asiški. Franjo je prvi **izmislio** jasllice. I prvi je sa svojom braćom i mnoštvom naroda slavio Božić s jasllicama. Narod Božji – i narodi svih kulturâ i jezika u Europi,

a danas i po cijelom svijetu – prihvatili su taj franjevački način slavljenja Božića. Gotovo da više nema crkve i kapelice bez jasllice. A nakon kapelica i crkava jasllice udoše i u kršćanske domove, a danas stigoše i na gradske trgove. I ovog ćemo se Božića zaustaviti i zaustavljati pred tolikim jasllicama. Zaustavimo se nadasve pred Novorođenim i zahvaljimo mu što je ovako k nama došao! Sve učinimo da nam Božić danima i tjednima traje; a sami učimo biti božićnim ljudima!

SVETA OBITELJ

Današnji starozavjetni odlomak vodi nas u jednu drevnu obitelj u kojoj se jako dugo čekalo, i dočekalo dijete. Molitve roditelja pospješile su dolazak djeteta. Roditeljske želje bijahu preko svih mjerâ premašene i nadmašene. Ovim divnim roditeljima-moliteljima Bog je preobilno nagradio njihovu vjeru i iskrene molbe. Darovao im je sina – velikog Samuela.

Tu odmah iščitajmo vijest i povijest o sebi i o svakom drugom čovjeku. Svatko je od nas dar Božji! Brojte sada sve one kojima smo darovani! Najprije smo to mi sami! Bog i Stvoritelj darovao je nas nama, da se sami sebi radujemo i da budemo sretni nad tolikim darom! A onda smo darovani svojim roditeljima, braći i sestrama, rodbini i narodu hrvatskom! Svatko je od nas

veliki dar sebi i cijelom svijetu! Radujemo se stoga i budimo zahvalni Bogu, roditeljima, braći i sestrama, koji su nas primili i koji nam se raduju! Radujmo se i svojoj Hrvatskoj, čija smo djeca i građani! Što Bog očekuje od nas? Je li Hrvatska zbog nas bogatija i sretnija?

Gledajte čuda u evanđelju. Roditelji nose novorođenče u hram. Tu – u svetištu naroda – treba reći Bogu hvala za darovano čedo. Došao je u hram da bude hvala Bogu! Zahvalnost je prva dužnost i zadaća roditelja. A kad djeca poodrastu, roditelji ih trebaju učiti i naučiti da i djeca nastave zahvaljivati – za sebe i za svoje roditelje; za braću i sestre! Za susjede i cijeli narod! To smo manje-više svi zaboravili.

DRUGA NEDJELJA PO BOŽIĆU

Ova je nedjelja jedna od najljepših u cijeloj godini. Pred našim očima zaustavlja i ponazočuje netom proslavljeni vele-blagdan Isusova rođenja – Božić. O da! Treba doživjeti čar Božića i nakon Božića! U to nas uvode – i tome nas uče – sveti tekstovi današnje nedjelje. Prvi odlomak je svojevrсна himna Mudrosti. Ova Mudrost, o kojoj pjeva Sirah, nije riječ ili imenica iz rječnika, nego je Osoba nebeska, božanska posred našega vremena i povijesti čovječanstva! Ovo je pravi božićni preludij! Budemo li tako čitali ovaj tekst, naći ćemo se u ozračju božićno-nebeskoga svijeta.

Ova Mudrost, o kojoj pjeva biblijski tekst, jest – Novorođeni u Betlehemu! Njime je nebo obogatilo zemlju! I Bog oplemenio čovječanstvo i usrećio povijest! Zato Pavao svojim vele-odlomkom slavi, hvali i blagoslivlje Isusova Boga koji nas je ovako usrećio i obogatio. Dajući nam Sina, učinio je i nas – nebom na zemlji. Čitajmo ovu himnu i učimo je naizust! Možda ćemo u njoj otkriti – i iz nje iščitati – svoje dostojanstvo i bogatstvo, ljepotu i čar svoga bića i svoje povijesti.

Nakon ova dva vele-odlomka slijedi božićno evanđelje koje je vrhunac Biblije i sve svjetske književnosti. Ovo je evanđelje ponos ljudskoga genija! Biranim riječima opisuje i Isusa Boga, i Isusova Boga! Smije li se poželjeti i svjetovati – kao božićnu čestitku! – da se ovo evanđelje uči i znade naizust i u hrvatskom podnebesju! Ovo je skladao Duh Sveti za sve ljude! Za tebe i za tvoju obitelj!

BLAGDAN KRŠTENJA GOSPODINOVA

Izajin tekst repriza je božićnog vremena – Božić poslije Božića! Prozvani su i pozvani narodi i pojedinci da krenu jedni drugima s osmijehom na licu i lijepom riječju na ustima: Tješite, tješite moj narod! Narod je željan lijepe riječi i utjehe – pogotovo kad ga snađu nevolje života i povijesti. A u tom i takvom podneblju su svi ljudi – pogotovo narod hrvatski. Tko bi izbrojio i opisao zla i nevolje, koje su se bile sručile na naš hrvatski narod? Takav način postojanja među ljudima prava je budnica za dolazak Boga među nas. Na to nas zove i poziva Izajija: Pripravite put Gospodinu u pustinji, poravnite u stepi stazu Bogu našem!

Treba vikati s visoke gore da se čuje daleko. A to znači: treba živjeti na visinama morala i časti, ponosa i čara. Bog želi da bude pozvan; On očekuje da za njega bude pripremljeno.

Gledajte samo i čitajte današnju evanđeosku poruku! Pojavio se Ivan Krstitelj, a narod je pitao: Je li to Krist? Na Ivanu su vidjeli i prepoznali sličnost s Kristom. Pokušajte to prevesti u svoj život i u sadašnju povijest. Svi smo mi kršćani, Božji ljudi! A koje li razlike između nas i Ivana Krstitelja. Na nama se izgubila kristolikost – sličnost Kristu! Posvećeni smo! Postali smo kristoliki! Slavimo dane i blagdane – Isusove, Marijine, svetačke – a koje li razlike između nas i njih? Ne bi li trebalo – slaveći dane i velike blagdane – drukčije živjeti? Počnimo, da ne bismo zakasnilo stići do nebeskog svijeta.

DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Oprostili smo se s najdražim blagdanom i najdivnijim vremenom cijele godine – s Božićem. Danas stižemo na dugu stazu nedjelja kroz godinu. Na ovoj ćemo stazi slušati čudesno-divne tekstove koji će nas jednom zvati i pozivati, drugi put hrabriti i tješiti, jednom opet sokoliti i nadahnjivati... I u ovo nas razdoblje uvodi prorok Izaija. Njegova je riječ uvijek i proročka i učiteljska! On nas vodi – kao čudesno-divni suputnik – kroza sva vremena crkve godine – sokoleći nas i tješeci na životnom putu.

TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

Nehemijin nas odlomak vodi u prastaro vrijeme – u doba kad su se Izraelci vratili iz ropstva u slobodu; iz tuđine u svoju domovinu. Dugo su čekali ovaj čas čameći u pravoj nepostojanosti.

Divna slika i poziv nama u Hrvatskoj! Brojte godine, decenije i stoljeća kad smo – kao narod hrvatski – bili bez domovine. Bez povijesti i ponosa, bez prava i suverenosti. Kad je našu sudbinu određivao i krojio drugi ... Slična – gotovo ista sudbina – pratila je Izraelce u ropstvu. Ipak – jednoga dana i oni su dočekali slobodu. Nama u Hrvatskoj lako je to razumjeti jer je i naša situacija slična njihovoj.

Nehemija ih uči da nema obnove domovine bez obnove sebe i svoga ljudskog bića. Treba obnoviti sebe i svoje obitelji da bi se obnovio narod. A čovjek se ne obnavlja, niti može biti obnovljen bez Boga. Nehemija je svome narodu čitao Knjigu

PETA NEDJELJA KROZ GODINU

Današnji Izaijin odlomak vodi nas u veličajnu i divnu objavu samom proroku. Prorok Izaija je zagledan u Božji i nebeski svijet. Odmah se i uključio u zbor nebesnikâ. Pred tom nebeskom vizijom Izaija se stresao, progovarajući: Jao meni, propaduh ... oči mi vidješe Kralja, Gospodina nad Vojskama! To bijaše prvi stavak ovoga događaja!

Drugi je stavak: Jedan od serafâ doletje k meni: u ruci mu žerava, koju uze kliještima sa žrtvenika; dotače se njome mojih usana ... Toga je trenu Izaija osposobljen da se osjeća u Božjem svijetu kao u svojem. Bogu se ne može bez Boga! Svakoga je Bog stvorio za sebe. I jao ono-

Danas, odmah na početku, tvrdi i kazuje da ne će šutjeti, nego će govoriti i pozivati nas na budnost. Kršćanstvo je – poziv na budnost i novost života! Kršćanstvo je – Bog u Isusu Kristu s nama i među nama! Kršćanstvo je nebeska novost na zemlji, čar vječnosti u vremenu.

Pavao se okreće svakome od nas i tvrdi: da smo obdarenici Božji. Svakoga od nas – baš svakog čovjeka – obdario je Bog vlastitim darom. Uspoređujte samo i otkrivajte: svatko je od nas – jedincat i ne-

Božju da ih uči i nauči biti ljudima. Sličnim putem trebaju krenuti i drugi narodi, pa i mi Hrvati. Nakon dugih – teških i strašnih – vremenâ stigli smo i mi u samostalnu Hrvatsku. Dobivši samostalnost, državu i slobodu – morali bismo čitati i slušati Božju riječ da učimo i naučimo biti svoji na svome!

Nikome ništa ne oduzimamo, ako smo – i kad smo – svoji! Nikoga ne oštećujemo, ako se učimo biti svoji na svome! Taj neizbrisivi zakon trebali bismo učiti i mi u Hrvatskoj! Biblija nas na to potiče i zove!

Evangelist Luka nas vodi na sam početak svoga evanđelja. Uči nas – odmah to i potvrđuje – da su prije njega mnogi pokušali sastaviti i napisati evanđelje. Zato i on kreće tim putem. O da! Uvijek je tako bilo, i ostaje: jedni smo drugima uzori i jedni druge učimo! Jedni počinju, drugi nastavljaju!

me tko se udaljuje – i udalji – od Boga.

Poput Izaije i mi smo krštenjem uvedeni u Božji svijet. Stoga je kršćaninu najnaravnije: biti i osjećati se u Božjem svijetu kao kod kuće. Nažalost! U tome smo svi zatajili. Sami se ne snalazimo, još smo manje sposobni druge upućivati. Koliki se promašaji dogodiše među nama. Luka nam u evanđelju predstavlja Isusa Učitelja kakvoga svijet nikada prije nije imao, niti će ga ikada poslije imati. Suvereno ulazi u Petrovu lađu da bude Učiteljem mnoštvima – ondašnjim i današnjim! On bijaše i jest Učitelj! A jesmo li mu mi učenici?

Nakon toga naređuje Petru da poveze na pučinu i baci mrežu. Petar – iskusan ribolovac – sluša, iako je vješt u svom ribarskom zanatu. Zna Petar da ovo vrijeme nije za lov. Ali – na riječ Učiteljevu – baca mreže. Silnog li iznenađenja! Još nikada u svom ribarenju nije ulovio ovoliko ribâ. Baca se pred Učiteljeve noge ispovijedajući se grješnikom. Koje li Petrove poniznosti!

ponovljiv! Svatko je originalan i svoj. Sličan je svima, i različit od svakoga. Naša je sličnost u različitosti! I svatko od nás živi i ide svojim putem – slično drugima, a opet posve drukčije nego drugi. Koje li čuda Božje svemoći i iznašašća.

Svadba je gozba života. Na nju želi stići i doći – Darovatelj i Stvoritelj života. Uz uvjet da bude pozvan, svečano dočekan i primljen – kao što to bijaše na ovoj evanđeoskoj svadbi. Ovi su mladenci pozvali Gospodina. I na najljudskiji su ga način dočekali i počastili. Gospodin se odazvao i došao na njihovu svadbu: da ih blagoslovi – i stvori sakrament svete ženidbe. Koje li čuda Božje blizine i snishodljivosti!

ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

Današnji prvi biblijski odlomak vodi nas k tajni nad tajnama – Božjem sveznanju. Mi ljudi tijekom života nešto naučimo i steknemo određeno znanje. Bog pak jest – Sveznanje. Stoga nas je poznavao i prije nego smo stvoreni! Poznaje nas i nakon rođenja. I već znade kako ćemo – i na koji način – umrijeti.

Zato nas i šalje u život – kao svoje emisare – da izvršimo svoje (zapravo Njegovo) djelo. Mi smo njegovi poslanici – ambasadori – u ovom svijetu! A to znači da baš mi – posred nerazumnih stvorenjâ – budemo iskra znanja i sjaj mudrosti. Poslani smo kraljevima i knezovima zemaljskim da im budemo glasnici i vjesnici Božjega svijeta. Koje li zadaće! A mi nikako da to shvatimo i da se u Božjem svijetu vladamo kao Božji ljudi i Božji poslanici.

U samom središtu današnje poruke slušamo Pavlovu himnu ljubavi. Ona je sve-himna svijeta i čovječanstva! Najdivniji izričaj o čovjeku i ljudima uopće. Ovu bi himnu trebali učiti i znati svi učenici u školama. Trebali bi je znati – ne da je naizust recitiraju – nego da i žive kako ih ova poruka uči.

Slijedi evanđelje u kojem se Isus iz Nazareta očituje i predstavlja svojim Nazarećanima. Ovo je najsavršenije očitovanje ikad u povijesti svijeta učinjeno. Ovako se očitovao Čovjek-Bog svojim sugrađanima, koji ga nisu ni shvatili ni razumjeli; a ni prihvatili. Takvi smo ljudi. Nismo li ondašnjim Nazarećanima slični i mi danas? Do Boga ni do Božjeg očitovanja ne marimo.

ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Koje li različitosti danas pred nama: s jedne je strane poruka o prokletom, a s druge strane o blagoslovljenom čovjeku. Proklet je čovjek koji se uzdaje u čovjeka; a blagoslovljen je koji se uzdaje u Gospodina! Ovo je danas proglašeno da se ozbiljno zamislimo i upitamo: Kojem tipu ljudi pripadamo? Pred svakim su čovjekom dva svijeta: svijet prokletstva ili svijet blaženosti. Svatko se sâm svojim životom usmjeruje i svrstava u jedan od tih dvaju svjetovâ. Vrijeme je i čas da se ozbiljno zaustavimo pred sobom i pogledamo pravce kojima smo se usmjerili. Svatko može uz milost Božju stići u nebeski svijet i zauvijek biti sretan i blažen. Isto se tako svatko od nas može stropoštatati u bezdno strave, očaja i prokletstva.

Evanđelje je Isusova blagovijest ljudima i čovječanstvu koja je dvokrilna: Nad jednim stoji – blago! Nad drugima – jao! Isus gotovo taksativno iznosi po čemu su blaženi doista blaženi. I po čemu su prokleti – zaista prokleti. Bog poštuje svačiju slobodu i priznaje opredijeljenost. Ako se netko opredijelio za nebo i nebeski svijet, i ako je za taj svijet živio, on će i biti svet i blažen. Jednako će tako propasti onaj, koji je ostavio Boga i Božje zakone, a srljao putem svoje propasti. Rijetko je tko ozbiljno, intenzivno i svečano čitao Božju riječ, kao Franjo Asiški. Dok ju je čitao, hodočastio je u pravcu nebeskoga svijeta! Postao je velikanom povijesti; ponosom Crkve i kršćanstva i uzorom svakome i svima, koji hodočaste u Božji i nebeski svijet.

U PAKRACU ODRŽAN SUSRET CRKVENIH SASTAVA MLADIH »HODOČAŠĆE U DOŠAŠĆE«

Mladi, Bog je u vas položio svoje nade

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

U oči treće nedjelje došašća, 12. prosinca, u Pakracu se dvanaesti put održao susret crkvenih glazbenih sastava mladih pod nazivom „Hodočašće u došašće“. Program na kojem je uz domaći pakrački bend „Vita Nova“ sudjelovalo još sedam drugih sastava iz triju država, započeo je u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije euharistijskim slavljem koje je predvodio biskup Antun Škvorčević. Nakon mise upriličen je festivalski dio susreta.

Na početku mise pakrački župnik Matija Juraković ukratko je predstavio dvanaestogodišnju tradiciju „Hodočašća u došašće“ te svima iskazao srdačnu dobrodošlicu. Radostan zbog nazočnosti brojnih mladih koji su ispunili pakračku župnu crkvu, biskup im je u uvodnim riječima poručio kako se u susretu s njima uvijek pomladi i kako smatra da uvijek treba biti s njima kad glazbom nastoje izraziti svoj odnos prema Bogu. Zahvalio im je za hodočašće u Pakrac, ali i za sve ono čime obogaćuju život u svojim župama, za zajedništvo srca koje slavi Boga.

Biskup je među ostalim u propovijedi naglasio kako Crkva u vrijeme došašća stavlja pred vjerničke oči važne likove iz prošlosti, među njima Iliju proroka i Ivana Krstitelja, koji su svojim iskustvom vjere tako dohvatili Božju istinu o čovjeku i iz nje djelovali te su snažnije od vladara i drugih moćnika odredili ljudsku povijest. Poručio je mladima da konačna sud-

bina svijeta i čovjeka ne ovisi o onome što rade političari, vojnici, gospodarstvenici i drugi moćnici, kako se to nama pokatkad čini, nego o onome što čine maleni i neznatni ljudi koji vjeruju Isusu Kristu i u kojima on može ostvarivati preokret zahvatima svoga Duha u njihovim srcima i savjestima. Pozvao je mlade da se još zauzetije bave Kristom, da kroz molitvu dopuste Božjoj snazi da djeluje u njihovim životima. Istaknuo je kako o njima ovisi budućnost Hrvatske i kako je Bog u njih položio svoje nade i odgovornost da ono što je u našoj domovini ostarjelo i onemoćalo zbog ljudske zloće i sebičnosti, oni obnove novim opredjeljenjima za evanđeoske vrijednosti. Potaknuo ih je da glazbom i dalje očituju Bogu svoju mladenačku iskrenost i povjerenje, pronađu otajstvene sastavnice svoga bića,

otkriju Boga prisutnog u čovjeku. Svoju propovijed biskup je zaključio riječima da je najljepši i najdragocjeniji događaj za Hrvatsku kad mladi čovjek računa s Bogom i nastoji s njime izgrađivati svoj osobni i društveni život.

Na svršetku euharistijskog slavlja biskup Škvorčević je podsjetio mlade da se njihovo „Hodočašće u došašće“ događa u Svećeničkoj godini te ih je potaknuo da mole za svećenike i duhovna zvanja. Nakon svete mise slijedio je drugi dio susreta u kojem su nastupili: „Vita Nova“ iz Pakraca, „Novo Srce“ iz Slavenskog Broda, „Tolisa Band“ iz Tolise u Bosni i Hercegovini, „RiM“ iz Zagreba, „Mirjam“ iz Nove Bukovice, „Tekije“ iz Petrovaradina u Vojvodini, „Il Santo“ iz Zagreba te „Snaga mira“ iz Dugog Sela. Susret je završio druženjem i zajedništvom mladih u župnim prostorima.

BISKUPIJA DODIJELILA STIPENDIJE SREDNJOŠKOLCIMA I STUDENTIMA

Ne samo znak solidarnosti nego i poštovanja

Piše: Marijan Pavelić • Snimio: Duško Mirković

Požeška je biskupija nastavila dodjeljivati stipendije siromašnim učenicima i studentima. Primila je oko stotinu zamolbi od kojih je u okviru svojih mogućnosti odobrila pedeset i dvije stipendije. Biskup Antun Škvorčević susreo

se 21. studenog u dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi s ovogodišnjim stipendistima i njihovim roditeljima. Na početku susreta kazao je učenicima i studentima da se nalaze u najljepšem životnom dobu zbog toga što se zajedno sa svojim roditeljima nastoje boriti za svoju budućnost, što napreduju u brojnim intelektualnim spoznajama te na temeljima vjerskog odgoja koji su primili u obiteljima, molitvom i sudjelovanjem na svetoj misi trajno duhovno rastu u povezanosti s Bogom.

Biskup je istaknuo da se i Požeška biskupija želi uključiti u to nastojanje na svoj poseban način, ne samo solidarnošću. Kazao je da solidarnost može ostati samo na izvanjskoj razini raspodjele materijalnih dobara koje posjedujemo, a da kršćani trebaju nastojati živjeti

krepost darežljivosti koja se ne sastoji u količini materijalnoga koje smo drugome dali, nego u osobnoj naklonjenosti prema njemu kojom se ostvaruje međuljudsko zajedništvo. Biskup je spomenuo kako sv. Pavao svjedoči da nam je u Isusu Kristu Bog iskazao svoju darežljivost – ne po mnoštvu materijalnih darova – nego po njegovoj naklonjenosti prema nama koja je išla na križu do kraja. Zaključio je da se stipendije koje Požeška biskupija dodjeljuje sastoje od novčanog dara, ali da ona time želi posvjedočiti svoju darežljivost u smislu poštovanja, blizine i naklonjenosti svakome od stipendista. Osim na ovaj način, Požeška biskupija stipendira mlade pružanjem smještaja za srednjoškolce u svom Kolegiju te izobrazbom u svojim katoličkim školama.

VRTIĆ ŽUPE SV. LEOPOLDA MANDIĆA PROSLAVIO DESET GODINA RADA

Crkva i kroz svoj vrtić promišlja kako pomoći čovjeku

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Prigodnim predbožićnim i božićnim programom vrtić župe sv. Leopolda Mandića 16. prosinca obilježio je deset godina svoga postojanja. Kako je s radom počeo ovaj jedini vrtić koji je pokrenula župa u Požeškoj biskupiji, podsjetio je župnik mons. Vjekoslav Marić. Kada se nakon mnogo nerazumijevanja i poteškoća konačno izgradila župna crkva sv. Leopolda Mandića u Požegi, ostalo je pitanje što učiniti s kućom koja je godinama služila kao crkva. – Crkveni suradnik i naš karitativni djelatnik Josip Tilinger predložio je da u tom prostoru otvorimo vrtić jer su tada roditelji u Požegi teško dolazili do mjesta u vrtiću za svoje dijete. Mnogo truda i volonterskog rada brojnih župljana uloženo je kako bi se kuća preuredila u vrtić, a kasnije i kako bi se gospodarske zgrade porušile, a na njihovom mjestu bio nadograđen novi prostor za vrtić. Uz dopuštenje našeg biskupa Antuna Škvorčevića tako smo prije deset godina krenuli vrlo skromno s radom vrtića – objasnio je župnik Marić, zahvalan

Bogu, Požeškoj biskupiji, gradu Požegi i brojnim ljudima koji su podupirali rad vrtića na različite načine.

Nakon deset godina vrtić je od jedne vrtićke skupine narastao na 120 djece, koliko ga trenutačno pohađa, a bilo bi ih i više da u vrtiću ima prostora. O djeci koja se odgajaju u vjerskom ozračju brine 15 djelatnika na čelu s ravnateljicom Ružicom Franić.

– To što broj djece svake godina raste, znak je da roditelji imaju povjerenja u ovaj vrtić i djelatnike koji u njemu rade, a koji se trude da u ljubavi i na katoličkim vrijednostima odgajaju djecu. U ovih deset godina kroz vrtić je prošlo 600 djece. Hvala svima, ponajprije roditeljima koji su nam povjerali djecu, a onda i onima koji su uložili puno truda, znoja i ljubavi da bi ovaj vrtić postao to što je danas – kazao je na prigodnoj svečanosti župnik Marić.

U ime požeškoga biskupa nazočnima se obratio generalni vikar biskupije preč. Josip Klarić koji je istaknuo da je i ovaj

vrtić primjer kako Crkva promišlja kako što više pomoći čovjekovom napredovanju i rastu, odnosno kako bi među nama stasali istinski ljudi za ovaj današnji svijet. U svoje i biskupovo ime preč. Klarić vrtiću je čestitao obljetnicu te zahvalio svima koji su vrtić pokrenuli i koji se danas trude da on bude pravo mjesto za odrastanje i odgoj djece.

U POŽEGI ODRŽAN NACIONALNI SUSRET KRIŽARA

Svijetlite kao svjetlila u svijetu držeći Riječ života

U požeškoj župi sv. Leopolda Mandića 24. i 25. listopada održan je Nacionalni susret križara Hrvatske na kojem se okupilo 50-ak predstavnika križara Središnjeg križarskog vodstva, kao i predstavnici iz Slatine, Josipdola, Bučja, Karlovca te predstavnici domaćina, Križarskog društva bl. Alojzije Stepinac.

Središnji dio susreta bilo je sudjelovanje na svetoj misi. Na taj se način željelo vjernicima približiti geslo „Žrtva – Euharistija – Apostolat“ koje križari baštine. Podsjetimo, nakon ukinuća Hrvatskog orlovskog saveza krajem 20-ih godina

prošlog stoljeća, tadašnji Orlovi osnovali su Križarsku organizaciju početkom 1930. godine nastavljajući tradiciju djelovanja i nadahnuća blaženim Ivanom Merzom koji je svojim životom potvrđivao vjeru u Isusa Krista – žrtvom za druge dragovoljnim radom u društvima, redovitim prisustvovanjem sv. euharistijama te širenjem apostolata među mladima. Susret je nastavljen govorom dobrodošlice predsjednika „domaćih“ križara Marija Ivanka, pojedinačnim predstavljanjem društava, obradom teme „Svijetlite kao svjetlila u svijetu držeći Riječ života“

koju je obradio župni vikar Mihael Kos, što je ujedno bio i moto ovoga susreta, te radionicama koje su pripremili križari domaćini. Nakon zajedničkog objedovanja međusobno druženje nastavljeno je sportskim susretom te predstavljanjem fotografija s prošlogodišnjeg Nacionalnog susreta križara u Karlovcu i videouratcima s ovogodišnjeg ljetovanja i duhovne obnove križara u Luci na Dugom otoku. (A. Mihaljević)

Učenici izveli predbožićni program „Gledajmo očima srca“

U prigodi nadolazećih božićnih blagdana učenici i profesori Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije izveli su u dvorani sv. Terezije u Požegi prigodan predbožićni program pod nazivom „Gledajmo očima srcima“ za roditelje, prijatelje i sve ljude dobre volje. Pjesmom, recitacijom, recitalom i igrokazom učenici su, kako je to u uvodu kazao i ravnatelj Katoličke klasične gimnazije v.č. Pavao Filipović, svima poručili da na svome životnom putu bližnje gledaju očima srca, odnosno očima ljubavi.

– Govor srca ide daleko, do neba, do Boga. Kada počnemo govoriti srcem i gledati očima srca, onda se događa Božić. Valja nam svima ovoga Božića tražiti upravo takvo srce, a takvo ćemo srce imati ako dopustimo Bogu da nam dođe blizu. Bez te Božje blizine u srcu nema Božića – istaknuo je na kraju prigodnog programa biskup Antun Škvorčević. A da i profesori imaju srca, pokazali su svojim prvim nastupom iznenadivši sve, posebno svoje učenike, kad su na kraju programa zapjevali pjesmu Mariji. (H. T.) • Snimio: Duško Mirković

PORUKA BISKUPA ŠKVRČEVIĆA ZA NEDJELJU CARITASA

Odlikujte se u svojoj darežljivosti

Za Nedjelju Caritasa biskup Antun Škvorčević uputio je vjernicima biskupije prigodno pismo u kojem im zahvaljuje za sve ono što su činili tijekom došašća u pripravi za svetkovinu Isusovog rođenja, kako oko svoje duhovne obnove, tako i kroz činjenje dobrih djela. Upozorio je kako su nas i ovog adventa trgovci mamili različitim reklamama i poticali na trošenje novca. – No, Nedjelja Caritasa usmjeruje nas na dublji odnos prema materijalnoj stvarnosti i pomaže nam da ne postanemo zarobljenici potrošačkoga društva. Taj dublji vjernički odnos sv. Pavao izražava riječima: *Odlikujte se u svojoj darežljivosti!* (2 Kor 8,7). Naime, po njegovu svjedočenju Isusovo rođenje događaj je Božje darežljivosti pa on piše Korinćanima: *Ta poznate darežljivost*

Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi nas posta siromašan da se vi njegovim siromaštvom obogatite (2 Kor 8,9). Njegovo bogatstvo i darežljivost ne ogledaju se u materijalnoj vrijednosti, nego u veličini osobnoga predanja u ljubavi za nas. Najveći dar koji nekome možemo pružiti – mi smo sami! Na taj način drugoga istinski usrećujemo, siromašnoga cjelovito uzdižemo u njegovu dostojanstvu, ne svodimo ga na materijalnu potrebu. Time ne želimo obezvrijediti materijalno pomaganje nevoljnih jer je i ono sastavnim dijelom naše osobne naklonjenosti prema njima – poručio je biskup Škvorčević.

Svakome tko svjedoči *dar darežljivosti a ne škrтости* (2Kor 9,5), zaključuje biskup u svome pismu, uzvratit će *Bog, bogat milosrdem!* (Ef 2,4).

DARIVANJE DJECE S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU

Živeći ljubav i plemenitost, najtočnije živimo

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Na blagdan Sv. Nikole biskup Antun Škvorčević već se tradicionalno družio s djecom s poteškoćama u razvoju i njihovim roditeljima iz požeške udruge MI. Tako je za njih i ove godine u

katedrali predvodio svečano misno slavlje, a potom u dvorani sv. Terezije sudjelovao na prigodnom programu i podjeli darova za djecu koje je osigurala Požeška biskupija.

U prigodnoj propovijedi biskup je istaknuo kako je Bog prema svakome dobar te da je čovjek pozvan na tu Božju veličinu. – Gledajući vas roditelje s vašom djecom koja su u poteškoćama i kojima treba vaša posebna skrb i briga, neki će se pitati kako su se ta djeca tako rodila i zašto se s njima ne može drugačije kako se vi roditelji ne biste morali mučiti. Sv. Pavao nam svjedoči da nema boljeg i izvrsnijeg puta u spoznavanju istine o sebi i drugome od ljubavi. Vjerujem, dragi roditelji, da vam je ljubav

koju vi imate prema svojoj djeci već pomogla da bolje spoznate istinu o svojoj djeci, negoli netko tko vas gleda sa strane i poprijeko – kazao je biskup dodajući kako nam je svima na zemlji potrebno silno mnogo ljubavi, posebno onima koji imaju poteškoća.

Blagdan Sv. Nikole uči nas, dodao je biskup, da se uvijek iznova isplati plemenitost, dobrota i ljubav jer su to duhovne stvarnosti, a tko živi tako, najtočnije živi. Zbog toga treba moliti sv. Nikolu da nam pomogne, kazao je biskup, da u našim srcima i dušama ima dovoljno ljubavi, dobrote i plemenitosti za drugoga, posebno za one koji žive s različitim poteškoćama.

Posjet prognaničkom naselju Kovačevac**Otvorite vrata srca za susret s Bogom**

U svojim uobičajenim predbožničnim posjetima socijalnim ustanovama biskup Antun Škvorčević pohodio je 11. prosinca prognaničko naselje u Kovačevcu pokraj Nove Gradiške. U njemu živi šezdesetak prognanih osoba iz različitih dijelova Hrvatske, većina je podrijetlom iz Bosne i Hercegovine i nema svojih najbližih. Biskup se susreo s gotovo svim osobama iz naselja te s njima slavio svetu misu zajedno s novogradiškim župnikom Pericom Matanovićem, tajnikom Goranom Lukićem te đakonom

Marijanom Pavelićem. Biskup je kazao kako se u Hrvatskoj na različitim razinama provode pripreme za Božić, ali da je najvažnije otvoriti što više vrata srca da se u njima ovog Božića dogodi Božji susret s čovjekom te je istaknuo da u tome svoj velik doprinos mogu dati stanovnici prognaničkog naselja u Kovačevcu. U homiliji biskup je kazao kako se ljudska sreća ne može ostvariti na izvanjskoj razini, nego u ljudskom srcu koje osluškuje Boga, živi povjerenje u njegovu riječ i provodi je u život.

Istaknuo je da su stanovnici ovog prognaničkog naselja mali i jednostavni ljudi, odnosno da su oni hrvatske uši koje Boga čuju te pomažu da nam domovina ne bude gluha zemlja. Zahvalio im je za to posebno služenje i pozvao da međusobnim razumijevanjem i plemenitošću, dobrotom i ljubavlju učine svoje naselje posebno lijepim u Hrvatskoj. Nakon svete mise prognanicima je podijeljen božićni novčani dar Požeške biskupije. (M. P.)

Posjet i darivanje siromašnih obitelji

Kao i prethodnih godina biskup Antun Škvorčević u predbožićno je vrijeme posjetio nek siromašne obitelji u Biskupiji. U pratnji fra Ilije Stipića, gornjohrišćevačkog župnika, u naselju Trnava pohodio je prognaničku obitelj Ive Vučaka, čije je dvoje djece slaboučno te traže mogućnost ugradnje pužnice, a žive u još nedovršenoj kući. U naselju Smrtić biskup je posjetio obitelj Marija Kneževića s devetero djece i obitelj Franje Pavleka koja živi od male bosansko-hercegovačke mirovine. Župniku fra Iliji povjerena je podjela novčane pomoći Požeške biskupije za osamnaest siromašnih obitelji iz njegove župe.

U pratnji okučanskog župnika fra Ive Tadića biskup je posjetio obitelj Benjamina Budića sa šestero djece u naselju Dubovac, koji si uz pomoć države nastoje izgraditi dostojan stan. U Okučanima je svratio starici Finki Blažević, koja sama i bolesna preživljava od skromnih prihoda. Fra Ivo Tadić uručit će božićnu novčanu pomoć osmorima siromašnim obiteljima u okučanskoj župi.

Svima koje je posjetio, biskup je uputio riječ ohrabrenja i istaknuo da im je svojim dolaskom želio iskazati pažnju i blizinu kako bi se na taj način i sam bolje pripremio za Božju božićnu blizinu. (M. P.) • Snimio: Marijan Pavelić

Sretan Božić i Nikolini

Učenici Katoličke klasične gimnazije ovog prosinca organizirali su humanitarnu akciju „Sretan Božić i Nikolini“ u kojoj prikupljaju novac za pomoć jednoj bolesnoj djevojci. Humanitarnu akciju učenika podržali su i potpomogli ravnatelj Pavle Filipović i njihovi profesori, a na poseban način profesorica likovne umjetnosti Magdalena Došen i vjeroučitelj Marijan Pavelić.

Klasičari su tijekom dvotjedne akcije svaki dan nakon nastave izrađivali božićne čestitke i ukrase te ih istodobno prodavali u šetalištu u centru Požege,

gdje su uredili vlastiti štand. Gimnazijalci su sretni i ponosni što mogu nekoje pomoći i na taj način pokazati da i danas ima mladih koji žive kršćanske vrijednosti solidarnosti i ljubavi prema bližnjemu.

Treba naglasiti da ovo nije prva karitativna akcija učenika Katoličke klasične gimnazije. Trenutno u školi prikupljaju sredstva za djecu iz doma na zagrebačkom Vrhovcu, a gotovo su se svi učenici već uključili u razne akcije koje je organizirao Caritas Požeške biskupije. (M. P.) • Snimio: Duško Mirković

Pleternički vjernici prikupljali za rad misionara u Nigeriji

Na Svjetski misijski dan pleterničku župu sv. Nikole posjetila je s. Lucija Vincek iz Družbe sestara karmelićanki Božanskog Srca Isusova, koja je već sedam godina misionarka u Nigeriji. Vjernicima je govorila o radu misionara u župi sv. Antuna Padovanskog u selu Unuožu. Mjesto ima oko 3500 kršćana, uglavnom katolika, čije su mnogobrojne obitelji iznimno siromašne. Državna škola, ispričala je sestra Lucija, loša je, učitelji nerijetko štrajkuju pa je znanje koje djeca dobivaju minimalno. Stoga misionarke u poslijepodnevnim satima u svom domu okupljaju djecu i pokušavaju ih naučiti osnovnomu, kao što je čitanje, pisanje i matematika. – Kršćanstvo i vjera onako kako mi to doživljavamo i shvaćamo, u svijest tih ljudi sporo ulazi. Oni rado i redovito dolaze na mise, prihvaćaju i druge vanjske manifestacije vjere, ali u onom unutarnjem shvaćanju života po kršćanskim načelima još je uvijek jako prisutna poganska tradicija – ispričala je s. Lucija. Pleternički vjernici svake godine na Svjetski misijski dan prikupljaju pomoć za potrebite u raznim krajevima svijeta pa su ovaj put prikupili tisuću eura i nešto slatkiša što je s. Luciji uručio župnik Antun Čorković. (Ve. M.) • Snimila: Vesna Milković

Aktivnosti župnih Caritasu u Došašću

Kako bi u svojim župama obradovali najsiromašnije za ovogodišnju svetkovinu Božića, volonteri Caritasu u brojnim župama naše biskupije posebno su se aktivirali. U požeškoj župi sv. Ivana Krstitelja tako su izrađivali adventske aranžmane i vijence koje su prodavali prije i poslije nedjeljnih misa, a pred sam Božić prodavali su i kolače. I u požeškoj župi sv. Terezije Avilske te u kaptolačkoj i kutjevačkoj župi prodavali su se kolači. U Kaptolu su k tomu volonteri prodavali i adventske vijence te božićne ukrase. Prikupljeni novac iskoristili su za kupnju osnovnih prehrambenih namirnica te higijenskih potrepština kojima su uoči Božića obradovali brojne obitelji, bolesne i nemoćne. (H. T.) • Snimio: Duško Mirković

NATALIJA I DRAGO PAVIĆ IZ GORNJIH ROGOLJA U OKUČANSKOJ ŽUPI IMAJU SEDMERO DJECE

Znamo da je Bog s nama i da nas nikada neće napustiti

Tekst: Višnja Mikić • Snimila: Ivanka Herceg

U Gornjim Rogoljima, selu u okučanskoj župi sv. Vida, naseljeno je tek pet kuća. U jednoj od njih živi obitelj Natalije i Drage Pavića koji su od Boga primili sedmero djece. Nisu se bojali života, iako ih on nije mazio. Dočekuje nas Natalija držeći za ruku malu Natašu. Širok osmijeh, riječi dobrodošlice i selimo se u dnevni boravak, koji je ujedno i kuhinja i spavaća soba, ali sve je uredno, skladno i na svome mjestu.

„Pokrivamo“ se kako možemo

– Došli smo ovamo 1996. godine. Suprug je iz okolice Bosanskog Broda, no nije bilo velikog izbora. Najprije smo bili smješteni u Zadubravlju, nedaleko od Slavenskoga Broda, a onda smo stigli u Rogolje. Kasnije je suprug dobio posao u okučanskoj tvrtki „Kamen-Psunj“. Samo on radi i „pokrivamo se“ kako možemo. Odmah moram zahvaliti našem ocu biskupu Antunu jer je pomogao našoj obitelji prepoznavši teškoće i uvjete u kojima živimo – kaže Natalija.

Dragana, najstarija kći, više ne živi s njima jer se udala i ima šestomjesečnu bebicu. Slijedi Josipa, učenica drugog razreda srednje škole u Novoj Gradiški, buduća krojačica. Ivica ide u osmi, a Marijana u šesti razred osnovne škole u Okučanima dok su Marko i Nikola učenici nižih razreda u Područnoj školi Trnakovac. U školu ne ide samo petogodišnja Nataša.

Zahvalni za zdravlje

– Kod nas je veoma živo svakog jutra. Ustajem u 4.30, budim djecu, jer autobus ide u 5.30, suprug kreće na posao u 5.45, mlađa djeca na nastavu kreću u 6.45. Kada sve ispratim, mogu nešto početi raditi. Obrađujemo mi polje, imam lijepi vrt, hranim svinje, posla uvijek ima i ništa mi nije teško, samo smo daleko od Okučana. U Rogoljima nema ni trgovine, a do Okučana prometuje jedan autobus dnevno i to samo tijekom školske godine – objašnjava

Natalija koja je Bogu posebno zahvalna što su djeca zdrava.

Obitelj Pavić, hvala Bogu, ima automobil pa Drago može njim na posao, po namirnice. Dvoje djece odlazi logopedu na govorne vježbe, a to bi bilo neizvedivo bez automobila. Natalija, ako nema prijevoza, po potrebi i pješaći u Okučane.

Što nam je teže – Bog je bliži

– Nikad ne bismo poželjeli drugo mjesto, samo da smo bliže Okučanima i da je kuća naša. Ovako se malo oduljilo, nije „papirnat“ riješeno pa se ne usudimo ulagati, dograđivati niti uređivati. Međutim, mi smo zahvalni dragom Bogu što su djeca zdrava. Uvečer kad se okupimo – svi smo zadovoljni. Svake večeri molimo zajedno. Tako je bilo u mojoj obitelji gdje sam odrastala, tako u Draginoj, zato i mi s djecom molimo. Da mi nije vjere i snage molitve, bilo bi daleko teže. Ovako, znam da je Bog s nama i da nas neće nikada napustiti. Što nam je teže – On nam je bliže. Zato, ako ponekad nemam prijevoza, odem rado pješice u župnu crkvu na misu – priča Natalija koja je, kao i ostatak obitelji, oduševljena prekrasnom prirodom koja ih okružuje, a u kojoj svi uživaju.

Nedostaje još jedan ležaj

Uoči božićnih blagdana ovu skromnu ženu posebno je obradovala nabavka perlice rublja. Dosada je Natalija rublje prala ručno. Sada će, dok perlice pere, ona moći

obavljati druge poslove. Pitali smo je što im najviše nedostaje. Najprije smo mislili kako će odgovor izostati, ali onda se ohrabrila i rekla kako im je prijeko potreban jedan ležaj jer jedan član obitelji mora spavati na improviziranom ležaju na podu.

Suprug Drago od rujna 1991. bio je hrvatski branitelj i u vojsci je ostao šest godina. Nažalost, nema nikakva primanja za taj period, ali, kaže, hvala Bogu što ima posao i tako lakše sastavljaju kraj s krajem. Supruga nam je otkrila kako je bio jamac jednom prijatelju kod podizanja kredita i sada, bez obzira na svoju sedmeročlanu obitelj, Drago kao jamac mora vraćati dug umjesto onoga tko je kredit podigao, ali, kaže, neće ih ni to slomiti jer se uzdaju u Boga koji je njihova snaga.

Ozračje Božića nikome ne bismo dali

U ovoj su obitelji svi blagdani radosno slavljene, a posebno Božić. – Na Badnjak se svi okupimo ovdje, daleko od svijeta, u svom skromnom domu. Taj mir, taj ugođaj, to ozračje Božića, nikome ne bismo dali. To ne mogu zamijeniti ni raskoš, ni blještavilo grada, ni ponuda trgovina. Mi svoj Božić živimo. Radosno ga dočekujemo, on nas ispunja. Zato i svima vama, našem ocu biskupu, njegovim suradnicima, svim čitateljima ovog lista, želimo sretan i blagoslovljen Božić. Božić – blagdan srca, obitelji, mira i radosti – poručuje Drago, a Natalija se s osmijehom pridružuje njegovim riječima.

MI SVOJ BOŽIĆ ŽIVIMO

Na Badnjak se svi okupimo ovdje, daleko od svijeta, u svom skromnom domu. Taj mir, taj ugođaj, to ozračje Božića, nikome ne bismo dali. To ne mogu zamijeniti ni raskoš, ni blještavilo grada, ni ponuda trgovina. Mi svoj Božić živimo. Radosno ga dočekujemo, on nas ispunja. Zato i svima vama, našem ocu biskupu, njegovim suradnicima, svim čitateljima ovog lista, želimo sretan i blagoslovljen Božić. Božić – blagdan srca, obitelji, mira i radosti – poručuje Drago Pavić.

OBITELJ MIRKA I MARICE BLAŽEVIĆ SA ŠESTERO DJECE IZ KUTJEVAČKE ŽUPE

Bog nam je učinio velike milosti

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

Za roditelje nema veće sreće od one kada im djecu hvale i župnik, i vjeroučitelj, i učitelj, i susjedi i svi koji ih poznaju. Ta je sreća prisutna u obitelji Marice i Mirka Blaževića iz Gradišta, malog sela u kutjevačkoj župi.

Sva djeca redovito na pričesti

Najstarije kćeri, dvadesetdevetogodišnja Marina i godinu dana mlađa Silvija, imaju već svoje obitelji i troje djece te ne žive više u zajedničkom kućanstvu. S Maricom i Mirkom živi njihovo četvero djece – petnaestogodišnji Stjepan, godinu dana mlađi Filip, dvanestogodišnji Dominik i godinu dana mlađa Valentina. Ne samo što s majkom svake nedjelje odlaze na

svetu misu u Bektež nego i redovito idu na svetu pričest. Milina ih je, kaže njihov župnik Mato Rukavina, gledati kako sjede u prvoj klupi, jedno drugom do uha, i pažljivo prate euharistijsko slavlje te se svi zajedno pričestuju.

Zajednička molitva krunice

– Svaki dan zajedno molimo krunicu, svako od njih predvodi jednu deseticu. Cijeloga sam života molila i postila, vjerovala da će biti bolje. Protjerani smo iz Bosne za vrijeme rata i ovdje smo došli 1994. godine bez ičega, s dvije kćerke i malim Stjepanom koji je imao devet mjeseci. Bog, kojemu sam čvrsto vjerovala da je uz mene, učinio nam je velike mi-

losti i zato nema dana da Bogu za to ne zahvalim. On je taj koji mi je pomagao da u deset godina s četvero male djece, s dvije kćeri koje su išle u srednju školu ni od čega stvorimo vlastiti dom. Uza sve to sestra koja radi u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Njemačkoj kupila mi je auto i natjerala me da položim vozački ispit, iako mi je to bilo preteško, kako bih mogla sa svojom djecom ići redovito na nedjeljna misna slavlja – priča Marica koja je zahvalna Bogu i što je rasla u vjerničkoj obitelji zajedno sa svojih sedmero braće i sestara. Danas zajedno s njom i ostalim članovima obitelji živi i njezina majka, a uz nju brine se i o svekrvi koja živi u blizini njihove kuće.

Bog uvijek sve na dobro okreće

Dodaje Marica kako se često pita otkuda je sve to što ima budući da ona ne radi, a suprug je tek ovoga ljeta dobio posao komunalnog djelatnika, dok je prije povremeno radio različite poslove. – Postoji samo jedan odgovor. Bog je taj koji se za nas brine. Zahvalna sam i svojoj braći i sestrama koji nam pomažu, ali Bog je taj kojemu najviše dugujemo i najviše mu zahvaljujem. Svakome bih htjela posvjedočiti kako Bog uvijek sve na dobro okreće bez obzira na poteškoće, a kako sam ja prošla mnoge, mogu posvjedočiti da je to zaista tako – kaže Marica Blažević.

Djelovanje centra »Pro vita et familia«

Duhovne obnove za bračne parove

– Biskupijski Centar „Za život i obitelj“ („Pro vita et familia“) ove zime nastavlja s duhovnim obnovama po dekanatima za bračne parove, posebno one s brojnog djecom. Na taj način želimo promicati katoličke vrijednosti braka i obitelji te pomoći obiteljima da se u današnjem vremenu znaju što uspješnije nositi s raznim izazovima, pogotovo s negativnim stavovima o obiteljskom i bračnom zajedništvu. Ovakve duhovne obnove organiziraju se jednom godišnje u svakom dekanatu – ističe Željka Barbarić, tajnica biskupijskog Centra „Za život i obitelj“ te voditeljica Ureda za obitelj.

Duhovne obnove bit će nastavak sličnih duhovnih obnova koje su se prošle korizme održavale po arhidakonatima

za bračne parove iz obitelji s brojnog djecom. Isto tako Centar u suradnji sa zajednicom Bračni susreti nastavlja s organiziranjem bračnih vikenda u Velikoj. Prvi takav bit će održan sredinom ožujka iduće godine.

U rad Centra, koji djeluje kao obiteljsko i bračno savjetovište gdje bračni drugovi, obitelji i pojedinci mogu dobiti psihološku, duhovnu i pravnu pomoć u rješavanju svojih poteškoća, uključene su brojne stručne osobe, od svećenika, vjeroučitelja, liječnika, do pravnika i psihologa.

Svi zainteresirani mogu se javiti u ured Centra u Vukovarskoj 7, u Požegi, ponedjeljkom, srijedom i četvrtkom od 13 do 15 sati ili na broj telefona (034) 272 – 237. (H.T.)

BOŽIĆNI SUSRET OBITELJI S BROJNOM DJECOM U POŽEGI

Uz blagdan Svete Obitelji Požeška biskupija 28. prosinca organizira u Požegi susret biskupa Antuna Škvorčevića s obiteljima s brojnog djecom. Na taj način biskup želi iskazati svoju kršćansku blizinu i podršku te zahvalnost za njihovo svjedočanstvo opredjeljenja za život i kršćanske vrijednosti koje promiču u svojoj obitelji. Susret će započeti misnim slavljem u Katedrali u 10 sati, a nakon toga nastavit će se prigodnim programom u sportskoj dvorani Grabrik.

MARIJAN HIHLIK – LIPIČKI PODUZETNIK, VLASNIK TVRTKE TRIM-PROJEKT

Zbog želje za zaradom poduzetnici zaboravljaju ljude

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Mnogo raditi, skrbiti za višečlanu obitelj, ne zanemarivati pritom potrebe drugih ljudi i ne zaboravljati Boga – tako bi se ukratko mogao opisati život lipičkog poduzetnika Marijana Hihlika. Za takav život, kaže Marijan, 'krivi' su majka Božica i otac Drago. – Živjeli smo u kršćanskom duhu u vremenu u kojemu to nije bilo uobičajeno u svim obiteljima. Naročito nas je majka, dok je otac radio, kod kuće poticala da se molimo i pazimo kako se ponašamo. Naravno, uvijek smo svi zajedno nedjeljom i blagdanom odlazili u crkvu, a kao dječak bio sam i ministrant. Život, kakvom su me tada podučili, nastojim sada živjeti sa svojom obitelji – ispričao je Marijan.

Nije želio biti mladi umirovljenik i raditi ništa

Četrdesettrogodišnji Marijan Hihlik vlasnik je tvrtke Trim-projekt, a živi u Lipiku sa suprugom Monikom i tri sina – devetnaestogodišnjim Matijom, petnaestogodišnjim Mislavom i šestogodišnjim Mihovilom. Temelje danas

uspješne tvrtke počeo je graditi 1993. godine. – Nakon rata zaposlio sam se u HEP-u gdje sam ostao godinu dana, no nikada nisam osjećao kako je to moj krajnji domet. Iako sam bio hrvatski branitelj s 40-postotnim invaliditetom, nisam želio biti mladi umirovljenik koji ništa neće raditi pa sam među rijetkima umjesto procjene za mirovinu tražio da mi naprave procjenu radne sposobnosti. Iskoristio sam mogućnost dobivanja potpore koju je tada država davala za samozapošljavanje, dobio sam 40 tisuća kuna i osnovao pogrebno poduzeće – prisjetio se Marijan. Počeo je, kaže, raditi sam, ali je već nakon godinu dana zaposlio prvog radnika. Djelatnost poduzeća ubrzo je proširio na održavanje zelenih površina, a potom je otvorio i klesarsku radionicu. Prije pet godina Trim-projekt počeo je proizvoditi PVC stolariju što je sada glavna djelatnost tvrtke. Kako bi se ona mogla što uspješnije razvijati, kupljen je novi prostor bivše „Moderne“ u Pakracu. U međuvremenu se odustalo od uređenja zelenih površina jer se tih poslova prihvatilo komunalno poduzeće u vlasništvu grada. Unazad dvije godine odustalo se i od pružanja pogrebnih usluga. – Te prve djelatnosti više se nisu uklopale u moju viziju razvoja tvrtke i sada smo više orijentirani na poslove vezane uz građevinarstvo. Mala smo, fleksibilna tvrtka i zbog toga donekle uspješno 'brodimo' kroz ovu krizu. Pratimo trendove i kretanja na tržištu pa im se prilagođava-

mo i o tome će ovisiti kako ćemo se dalje razvijati – dodao je Hihlik.

Umjesto otkaza radnicima okrenuo se novom poslu

Unatoč mnogobrojnim poslovnim obvezama i sve užurbanijem životu uopće, Marijan i njegova supruga, djelatnica u bolnici, nastoje uvijek pronaći vremena za obitelj. Nedjeljom i blagdanom s djecom odlaze u crkvu, kao što su to nekada činili sa svojim roditeljima. – Vjera mi je u životu uvijek bila važna, osobito u najtežim trenucima kao što je rat. Krunica oko vrata – obvezni dio 'opreme' nas branitelja – davala mi je snagu da izdržim sve teškoće pa i ranjavanje u listopadu 1991. godine. Tada sam se posebno molio Bogu za sve nas – istaknuo je Marijan. Tvrtka Marijana Hihlika trenutno zapošljava 16 radnika. U bespoštednoj borbi za opstanak u poslovnom svijetu Marijan nastoji odnositi se prema njima u skladu sa svojim životnim, vjerničkim opredjeljenjima. – Kada je svjetska kriza zakucala i na naša vrata, nisam si želio olakšati poslovanje otpuštanjem radnika. Radije sam pronašao novi posao koji se tražio na tržištu, tako da unazad šest mjeseci s istim brojem radnika obavljamo i poslove izrade fasada. Nažalost, mnogi poduzetnici zbog želje za zaradom i lagodnim životom zaboravljaju na ljude oko sebe. Stoga bih savjetovao svima njima da se, prije nego što donesu neku poslovnu odluku koja se tiče njihovih radnika, pokušaju staviti u ulogu tih radnika. Tada će lakše odlučiti što učiniti – zaključio je Hihlik.

»Iz zdrave obitelji rađaju se prave vrijednosti«

Svoja shvaćanja o životu, kaže Marijan Hihlik, on i supruga nastoje preneti svojim sinovima, ali ne držanjem prodira.

– Posavjetovati djecu uvijek treba, ali je mnogo važnije vlastitim primjerom i ponašanjem pokazati im što je dobro, a što ne. U svakoj je obitelji važno razvijati duh zajedništva jer se samo iz takve, zdrave obitelji razvijaju prave vrijednosti. Nažalost, danas je mnogo primjera zapuštanja i obezvrjeđivanja obitelji – kazao je Marijan Hihlik.

ŽUPA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE U NOVOJ GRADIŠCI

Župa bogata živim molitvenim zajednicama

Tekst: Višnja Mikić • Snimila: Ivanka Herceg

Novogradišku župu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije utemeljio je 1765. godine zagrebački biskup Franjo Thauszy. Prvi župnik bio je Gašpar Rebrović, a od 1755. do 1763. godine na tlu župe građena je župna crkva sv. Terezije Avilske. Zbog porasta broja župljana 1829. godine izgrađena je nova crkva, posvećene sv. Stjepanu, ugarskom kralju. Zauzimanjem župnika Mirka Bjelića i rješenjem Kongregacije za sakramente i božanski kult u Rimu 1982. godine, odlučeno je da se glavni naslovnik župne crkve Sveti Stjepan zamijeni svetkovinom Bezgrješnog začeca BDM. Svake godine vjernici se za taj blagdan pripravljuju devetnicom ili trodnevnicom.

Brojne aktivnosti za mlade

Od kolovoza 2007. upravitelj je župe mr. sc. Perica Matanović. Službu župnoga vikara u srpnju ove godine primio je Željko Benković, a trenutačno je u župi na pastoralnom praktikumu dipl. teolog Drago Kozic. U župi djeluju milosrdnice sv. Vinka Paulskog (s. Blanka Podoreški, s. Benjamina Samaržija i s. Mihaela Lažeta) te redovnice Klanjateljice Krvi Kristove (s. Karolina Miljak i s. Berhmana Dominković). Župa broji oko 6 tisuća vjernika koji ne žive samo na području grada nego i u prigradskim naseljima Prvča, Kovačevac i Mašić.

– Zahvaljujući trudu i pastoralnim nastojanjima svećenika koji su djelovali u ovoj župi, mogu reći da su župljani vrlo pobožni, rado idu na svetu misu, a uključuju se i u različite žive zajed-

nice koje djeluju u župi – ističe župnik Matanović.

U župi se održava župna kateheza prema uputama Hrvatske biskupske konferencije „Župna kateheza u obnovi župne zajednice“. Djeca i mladi početkom školske i pastoralne godine sami su mogli izabrati i uključiti se u jednu od ponuđenih zajednica: karitativnu, ministrantsku, dramsku, dječji zbor, liturgijsku, molitvenu, zbor mladih i molitvenu zajednicu mladih Taizé. U osmišljavanju i vođenju župne kateheze župniku pomažu župni vikar, časne sestre i vjeroučitelji. Svakog petka u došašću u župnoj dvorani održavane su kateheze i za mlade koji žele sljedeće godine u svibnju sudjelovati na Susretu katoličke mladeži u Zadru.

Žive molitvene zajednice

U župi su aktivne Molitvena zajednica Blaženog Alojzija Stepinca koju vodi Jurica Borojević, zatim MZ Krvi Kristove čija je voditeljica s. Karolina Miljak, dok s. Blanka Podoreški vodi Molitvenu zajednicu djece, a vjeroučiteljica Marija Petričević vodi MZ „Molitva i Riječ“. Prošle godine započela je s radom Biblijska zajednica koju vodi prof. Nada Peleh-Serenčes. Na susretima molitvenih zajednica redovito je svećenik ili đakon. Članovi zajednice su i čitači na misi, a pripremaju i uvode u misna čitanja.

U župi je vrlo aktivan i Caritas. Osim voditelja, župnika Matanovića, najveći doprinos brizi za siromašne i potrebite pokazuje Mirko Margeta, voditelj župnog ureda i djelatnik Caritasa. Pomaže mu 12 volontera, a česte akcije, kao što su prodaja kolača, ručnih radova, božićnog nakita i izrada svijeća pomažu u „punjenju“ fonda Caritasa iz kojeg se nabavlja potrebno za siromašne.

Ove godine s radom je počela i dječja karitativna zajednica, koja je sa sedamdesetak članova najbrojnija zajednica u župi, a vodi je vjeroučiteljica Dragana Čengić. Djeca tako uče suosjećati s potrebnima i razvijati osjećaj solidarnosti. Izrađuju svijeće, misijske kutije, prodaju kolače, ukrasne šibe o blagdanu Sv. Nikole, odnose hranu potrebnima i sl. U došašću je u Novoj Gradišci provedena tradicionalna humanitarna akcija „Djeca djeci“ u sklopu koje su djeca donosila igračke, hranu i odjeću za siromašne vršnjake. Dolaskom preč. Matanovića u župu, već treću godinu zaredom na Nedjelju Caritasa priprema se u župnoj dvorani ručak za samce, starije i siromašne. Župni Caritas inače skrbi za gotovo 300 obitelji.

Župljani imaju čak tri zbora

U župi su aktivna čak tri zbora: mješoviti zbor, zbor mladih „Nebeski znak“ i dječji zbor „Marijina djeca“. Za blagdan Sv. Cecilije prvi je put upriličen zajednički koncert sva tri župna zbora. Vrlo su aktivni i brojni i ministranti kojih je četrdesetak. Vodi ih župni vikar Željko Benković, a pomaže mu Drago Kozic. Osim liturgijskih vježbi, voditelji ministrante uče lijepom ponašanju, a na ministrantskom su „programu“ i upoznavanje župa na području dekanata, vožnja biciklima, nogomet te šetnja prirodom.

U korizmi se u župnoj crkvi održava višednevno biblijsko bdijenje. Do sada je bilo vrlo posjećeno, a kako ističe župnik Matanović „bilo je duhovnih plodova bdijenja, pa čak i obraćenja“.

Svakog prvog utorka u mjesecu u župi se održava susret osoba starije životne dobi. Tijekom godine župljani rado hodočaste u svetišta i prošteništa Požeške biskupije, ali i u Nacionalno marijansko svetište Mariju Bisticu, na Trsat, u Krasno, Aljmaš, Sinj te u Svetište Krvi Kristove u Ludbreg.

Druge nedjelje u mjesecu svibnju obilježava se Majčin dan, koji je ujedno Dan župnog zajedništva. U kulturno-umjetničkom programu sudjeluju župljani različite dobi, od najmlađih do najstarijih, a organiziraju se radionice za djecu, igre na travi, pečenje palačinki, prigodna prodaja umjetničkih slika uz kolače i piće te uz večernji koncert »Nebeski znak«.

U CRKVI SV. LOVRE PREDSTAVLJENA DJELA ZLATKA ŠULENTIĆA

Na tragu onostranog i svetog

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Tihomir Ivčetić

U gotičkom zdanju požeške crkve sv. Lovre predstavljena je retrospektivna izložba Zlatka Šulentića, velikana hrvatskog slikarstva novijeg doba. Izložba svedena pod nazivnik „Na tragu onostranog i svetog“ izbor je iz njegova monumentalnog sakralnog opusa u kojemu slikarskom paletom i jedinstvenim izričajem sublimira likovna stremljenja hrvatske postmoderne.

– Za Šulentića je karakteristična odrednica kojom je sakralnu motiviku sli-

kao na gotovo identičan način na koji je stvarao i svoja profana djela – krajolike, portrete i mrtve prirode. Istom snagom tražio je iza vidljivog motiva ono unutar-nje što čini samu bit postojanja čovjeka i stvari, prirode koje nas okružuje. Bio je uistinu jedan od prvih, ako ne i prvi, koji su uspjeli interpolirati moderni likovni jezik u sakralnu umjetnost. Činio je to nedvojbenom snagom, proniknuvši duboko u duhovni svijet – kazala je ugledna hrvatska povjesničarka umjetnosti dr. sc. Ivanka Reberski, autorica izložbe i vrsna poznavateljica Šulentićeva nepravdno zapostavljanog sakralnog opusa.

Među četrdesetak izloženih slika monumentalnošću se izvedbe ističu goleme platna u ulju iz crkve sv. Franje na Ksaveru koja se smatraju antologijskim djelima naše sakralne umjetnosti. Posebno dojmive figuralne kompozicije ekstatične snage i ekspresivna kolorita, djelo je iz sedamdesetih godina „Sveti Franjo propovijeda pticama“ u kojemu Šulentić gotovo „elgrekovski“ emanira vlastitu duhovnost i slikarsku izražajnost teško usporedivu u nacionalnoj slikarskoj baštini.

– Začudan je osjećaj mjere kojom je ovaj slikar znao nivelirati stupanj ekspresije, odmjeriti pravu skalu i oživjeti prizor. Značkom likovnom retorikom,

izdvajanjem Kristova božanskog lika u kompozicijsko središte znakovitim bijelom svjetlošću, Šulentić je ostvario dojam opčinjenosti, zgusnuta trenutka u kojoj se impresionirani učenici suočavaju s velikom spoznajom Isusove prisutnosti i ljubavi – izdvaja dr. Reberski te dodaje kako upravo ovo remek-djelo nosi snažan pečat slikareve osobnosti.

– Požeška retrospektiva velika je posveta Šulentiću čiji je opus potrebno iznova vrednovati, osobito u njegovu sakralnom stvaralaštvu. Bio je slikarski i ljudski hrabar i neponovljiv, a umjetnički je snažno opečatio nacionalnu kulturnu baštinu – kazao je požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević otvarajući izložbu u povodu 12. obljetnice uspostave Požeške biskupije.

U KATEDRALI SV. TEREZIJE AVILSKE ODRŽANE ORGULJAŠKE VEČERI

Koncerti barokne glazbe

Već tradicionalno uoči svetkovine sv. Terezije Avilske, vesperama u požeškoj baroknoj katedrali, zatvoren je nacionalni festival „kraljice instrumenata“ koji već dvanaestu godinu zaredom uspješno organizira Požeška biskupija. Vespere prikazuju orgulje u njihovoj izvornoj ulozi liturgijskog glazbala, no Orguljaške su večeri primarno za svojega dvotjednog trajanja predstavile i goleme mogućnosti toga instrumenta u njegovim koncertantnim dimenzijama.

Raskoš i snagu zvuka „kraljice instrumenata“ koju sjajno dočarava velebno požeško Eisenbarthovo glazbalo mehaničke trakture s četrdeset registara, potvrdio je i koncert zagrebačkog orguljaša Pavla Mašića i Varaždinskog komornog orkestra prezentirajući rafinirano sazvučje orgulja i gudača u izboru baroknog repertoara kao dijela najplodnijeg razdoblja orguljaške glazbene baštine.

Boje i mogućnosti registara požeških katedralnih orgulja izborom iz Bachova skladateljskog opusa te klasične francuske orguljaške škole, publici je Orguljaških večeri svojim interpretacijama predstavio Libor Dudaš. Glazbena se šetnja najpoznatijim, ali i rijetko izvođenim stranicama orguljaške literature nastavila koncertom u nas jedinstvena orguljaškog dua Mirte Kudrna i Elizabete Zalović. Četveroručno sviranje bilo je tradicijom baroknoga orguljaškog razdoblja diljem Europe pa ne čudi odabir „Dvaju fuga za orgulje četveroručno“, manje poznatoga djela u monumentalnom opusu velikoga majstora Georga Friedricha Händela. Posebnost njihova koncertnog programa izvedbe su skladbi suvremene orguljaške literature, poput one eminentnog američkog dirigenta, orguljaša i skladatelja Charlesa Callahana, te

glazbenog i umjetničkog kozmopolitizma Naji Hakima.

– Odabirom koncertnih programa nastoji se obilježiti i obljetnice rođenja i smrti velikih skladateljskih imena, a ovoga puta poseban je naglasak na opusu baroknoga velikana Georga Friedricha Händela čiju 250. obljetnicu smrti obilježava cijeli glazbeni svijet. Festival je prigoda i za afirmaciju mladih, darovitih orguljaša te izvedbe integralnih skladbi za orgulje – ocijenio je maestro Alen Kopunović Legetin, umjetnički ravnatelj Orguljaških večeri. Upravo se on odlučio za integralne izvedbe šest Bachovih „Trio sonata“, tehnički zahtjevnoga i izazovnog djela velikoga kantora. Zadnji u nizu solističkih koncerata bio je onaj mladoga Ivana Bosnara, orguljaškog „wunderkinda“ kojemu je veliki Bach također bio interpretatorskim izazovom. (S.N)

CRKVICA SV. MARTINA U LOVČIĆU – ROMANIČKI BISER SAKRALNE BAŠTINE POŽEŠKE BISKUPIJE

Završetkom obnove zasjala izvornom ljepotom

Piše: Sanja Najvirt • Fotografije: Konzervatorski odjel Slavonski Brod

Podignuta na blagoj uzvisini usred seoskog groblja u Lovčiću još u 13. stoljeću, crkvice sv. Martina prvorazredan je primjerak kasnromaničke sakralne arhitekture u razmjerima nacionalne kulturne baštine. Prema dostupnim povijesnim dokumentima, dali su je izgraditi tamošnji plemenitaši i to kao jednobrodnu građevinu s polukružnom apsidom, bez zvonika. Jedno je od uistinu rijetkih sakralnih zdanja u Slavoniji građenih opekama koja su do danas opstala zadržavajući izvornu formu. Kao spomenik najviše kulturno-povijesne vrijednosti teško devastiran zubom vremena, zahtijevao je temeljitu obnovu koje su se uz financijsku potporu Ministarstva kulture prihvatili stručnjaci Konzervatorskog odjela u Slavonskome Brodu te Hrvatskog restauratorskog zavoda.

– Crkvice je tlocrtno pravokutnog oblika na koji se naslanja polukružno svetište. Glavno, ulazno pročelje rastvoreno je u prizemlju portalom zaključenim dvostrukim polukružnim lukom iznad kojega je rizalitno izvučen trokutasti tim-

panon, odnosno zabat. U unutrašnjosti su zidovi oslikani ranogotičkim freskama koje datiraju iz 14. stoljeća što ovoj crkvi, osim njezinih najviših kulturno-povijesnih vrijednosti, daje i visoku umjetničku izražajnost – ocijenila je arhitektica Željka Perković, pročelnica slavonskobrodske Konzervatorske odjela, koja je radila na višegodišnjoj obnovi toga sakralnog spomenika. Zidni oslici pretežno su u naravnim veličinama, a prema očuvanim fragmentima pretpostavlja se da su u apside likovi dvanaestorice apostola, a u prezbiteriju lik sv. Martina kao konjanika koji siromahu daje svoj ogrtač.

Upravo oko freske sv. Martina nalazi se još jedna raritetna zanimljivost ovoga zdanja – glagoljski grafiti nesvakidašnjih oblika i veličine. Lovčičke grafite, za Slavoniju atipične i od prvorazredne važnosti, treba povezati s glagoljskim grafitima iz 14. stoljeća pronađenim na freski gotičke crkve sv. Dimitrija u Brodskome Drenovcu, obje u istoj župi Bučje na samo desetak kilometara međusobne udaljenosti.

Iako je svojim stilskim karakteristikama crkvice sv. Martina romanička ili još preciznije, izniman reprezentant sakralne arhitekture prijelaznog kasnromaničkog stila u Slavoniji, prvi se put u pisanoj povijesti spominje tek 1660. godine za osmanlijske okupacije kao crkva u župi Drenovac. Odlaskom Turaka stanovnici Lovčića iznova su je obnovili. Netom završenom obnovom vraćen joj je izvorni romanički sjaj.

▲ Crkva se nalazi usred seoskoga groblja gdje je sagrađena još u 13. stoljeću.

BLAGOSLOV OBNOVLJENE SREDNJOVJEKOVNE CRKVE SV. LUKE U SREDNJEM LIPOVCU

Svjedočanstvo vjere i snage duha hrvatskoga naroda

Uz rijeku Orpljavu, od Požege do njezina ušća u Savu, sačuvano je od rušenja u vrijeme osmanlijske vlasti šest vrlo dragocjenih srednjovjekovnih crkava u kojima uz freske nalazimo i tri hrvatska pisma: glagoljicu, uglatu ćirilicu (bosančicu) i latinicu. Među njima je i crkva sv. Luke u Srednjem Lipovcu, filijali župe Presvetog Trojstva u Gornjem Lipovcu nedaleko od Nove Kapele. Zauzimanjem prijašnjeg župnika Nikole Jušića i sadašnjega Đure Cvitića, uz financijsku pomoć Ministarstva kulture, pod vodstvom Konzervatorskih odjela u Osijeku i Slavonskom Brodu, crkva je tijekom gotovo deset godina bila istraživana i obnavljana. To gotičko zdanje s kraja trinaestog stoljeća, izgrađeno u povezanosti s cisterciticima, ima veliku povijesno-umjetničku vrijednost. Iznutra je bilo ukrašeno gotičkim slikarstvom, čiji su ostaci otkriveni i obnovljeni. Gotička građevina u svojoj baroknoj i historiciističkoj dogradnji zasjala je obnovljena u punom sjaju te je na blagdan sv. Luke, njezina zaštitnika, 18. studenog

održano svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević, tijekom kojega je blagoslovio crkvu i oltar.

Biskup je istaknuo kako se nalazimo u crkvi koja svjedoči vjeru, snagu duha i trajanje hrvatskog naroda u ovom dijelu domovine. Nakon obnove, kazao je biskup, progovorio je njezino kamenje, ali još je snažnije ovoga dana progovorio živo svjedočanstvo vjere župljana lipovačke župe koji su se okupili na slavlju u velikom broju. Pozvao ih je da zahvale Bogu što im je bio dobar, da zahvale i onima koji su pomogli obnoviti ovu crkvu te ih potaknuo da sjedinjeni sa sv. Lukom mole za duhovno zdravlje hrvatskog naroda, da u ovom povijesnom trenutku ne izda vrijednosti koje su ga održale kroz povijest.

Podsjetio je na slojevitost obnovljenog zdanja crkve sv. Luke, od srednjovjekovnih, baroknih, klasicističkih do današnjih zahvata, te naglasio da je i u duhovno zdanje našega bića tijekom odgoja ugrađeno silno mnogo dobrote, plemenitosti i ljubavi naših očeva i maj-

ki, a nadasve Božje po služenju Isusove Crkve, te da to zdanje treba čuvati, obnavljati i učvršćivati u suvremenom svijetu i pomoći mladima da ostanu čvrsto ukorijenjeni u toj baštini.

Na misi su među ostalima sudjelovali i čelnici novokapelačke općine te Željka Perković, pročelnica Konzervatorskog odjela iz Slavonskog Broda i Ratko Ivanušec, voditelj obnove crkve sv. Luke. (I.Ž.)

POŽEŽANIN JOSIP PAVIŠEVIĆ, FRANJEVAC, TEOLOG, FILOZOF, POVJESNIČAR, PREVODITELJ I PISAC

Začetnik slavonske ratne književnosti

Piše: Tomislav Radonić, prof. • Snimio: Tihomir Ivčetić

Knjižnicu franjevačkog samostana u Požegi Pavišević je proširio za pet tisuća svezaka.

Josip Pavišević poznat je u hrvatskoj kulturi kao začetnik slavonske ratne književnosti te kao latinski pisac koji je svoje misli izražavao proznim i poetskim tekstovima. Uz to je još bio povjesničar, ljetopisac, prevoditelj, filozof i teolog.

Popunio mineralnu zbirku

Rođen je 8. kolovoza 1734. godine u Požegi, a umro je u Osijeku 24. studenoga 1803. godine. U Požegi je stekao osnovnoškolsku i srednjoškolsku izobrazbu u isusovačkoj gimnaziji. Godine 1750., sa 16 godina, stupio je među franjevce Provincije Bosne Srebrene u samostanu u Velikoj. Teologiju je počeo studirati 1750. godine na Generalnom učilištu u Budimu, a tijekom 1757. godine postao je članom novoosnovane Provincije sv. Ivana Kapistranskoga koja je obuhvaćala dotadašnje slavonske i podunavske samostane Bosne Srebrene na području Habsburške Monarhije. Studirao je teologiju i na Generalnom učilištu u rimskom samostanu Aracoeli, središnjem obrazovnom zavodu Franjevačkog reda (1758. – 1760.). U Rimu je položio natječajni ispit za profesora teologije, na bogoslovnim

školama u sastavu generalnih učilišta, tzv. generalnog lektora, što mu je bilo priznato kao kvalifikacija za profesora filozofije. Predavao je na Generalnom učilištu u Osijeku, na filozofskom učilištu (1761. – 1764.), a zatim na bogoslovnoj školi (1768. – 1777.). U požeškom samostanu, kamo je došao kada je preseljen samostan iz Velike, uredio je i proširio biblioteku za 5 tisuća svezaka, a popunio je i mineralnu i numizmatičku zbirku.

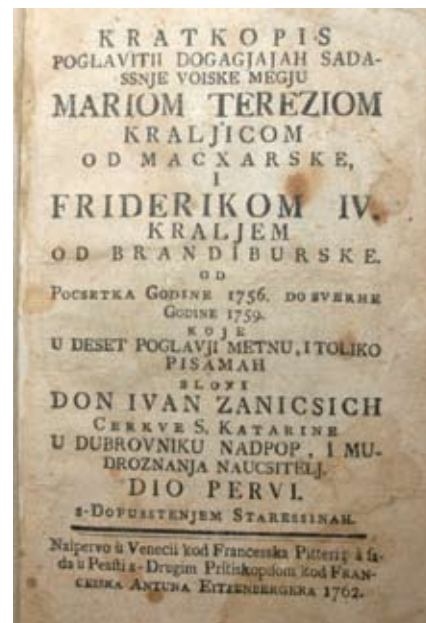
Kritičan čuvar franjevačke baštine

O Paviševićevom učiteljskom djelovanju govore dva objavljena popisa teza javnih rasprava: *Cum ex universa theologia... publice disputationes fierunt* (Essekini, 1777.) i *Positiones ex universa Theologia ad Elenchum...Clementis a Panhormo* (Essekini, 1777.). Plod su njegova nastavničkog djelovanja i predavanja sačuvana u rukopisu: priručnik psihologije iz vremena dok je predavao na filozofskom učilištu *Philosophia mentis ac senssum* (Mursae, 1772.) i teološki spisi o božanskoj objavi, o Bogu i Njegovim vlastitostima, napose o Božjem umu, volji i providnosti, *Tractatus primus de divina revelatione sive de Verbo dei scripto* (Essekini, 1773.); *De Deo ejuskue divinis attributis* (Mursae, 1773.) i *De invisibilitate Dei, de ipsius intellecta ac voluntate ae de Dei providentia* (Mursae, 1776.).

Paviševićevi teološki i filozofski spisi u rukopisu, kao i objavljeni popisi teološkoga gradiva očituju pripadanje vremenu posttridentske Crkvene obnove i punu pripadnost katoličkom baroku. Potvrđuje to i njegovo povijesno djelo *Saecula seraphica* (Essekini, 1777.), u kojem kazuje da cijeni franjevačku baštinu i da želi biti njezin kritičan čuvar. Upravo zbog toga Paviševiću pripada naslov poštovatelj franjevačke baštine, povijesne i duhovne.

Razborit upravitelj

Pavišević je pokazivao zanimanje i za nacionalnu povijest. U svojim spisima pod pseudonimom don Ivan Zaničić prikazuje ratna zbivanja: *Kratkopis poglavitiiji događaja vojske među Marijom Terezijom, kraljicom od Mađarske i Fridrikom IV., kraljem od Brandiburske* (Pešta, 1762.) i *Polaženje na vojsku prusku-bavarsku svitlih krajina Slavonije, Srma i Potisja g. 1778. i povraćanje istih g. 1779. (Osijek, 1779.)*. Poznata je i njegova knjižica *Kratak napatuk za sađenje i njegovanje dudova svilca*, koju je preveo s njemač-

Naslovnica jedne od ratnih knjiga fra Paviševića koju je potpisao pseudonimom.

kog jezika i 1765. godine tiskao u Osijeku. Prevodio je s njemačkog, francuskog i talijanskog jezika na latinski jezik.

Pavišević je bio zamjenik provincijala u Provinciji sv. Ivana Kapistrana (1780. – 1783.), a zatim i provincijal (1783. – 1791. i 1797. – 1800). Za vrijeme upravljanja Provincijom sv. Ivana Kapistrana, razboritim postupcima, uspio je očuvati franjevačko postojanje i djelovanje. Bio je svestrano informiran i aktivan svjedok jozefinizma u Slavoniji i Podunavlju, sposoban, u okolnostima koje su bile protivne redovnicima, voditi kao redovnički upravnik svoju pokrajinsku zajednicu. Čuvao ju je od velikog gubitka samostana i članova, a osobito od unutarnjeg urušavanja franjevačkog načina života koji je Habsburška Monarhija prouzrokovala svojim uredbama. Pavišević je 1783. godine preuzeo vodstvo slavonskih i podunavskih franjevaca, okupljenih u Provinciju sv. Ivana Kapistranskoga. Bilo je to vrijeme kada su jozefinističke državne vlasti Habsburške Monarhije različitim ukazima sustavno nametale redovnicima, ne izuzimajući franjevce, novu životnu usmjerenost i upravno ustrojstvo s ciljem da samostani budu „zajednice budućih dušobrižnika“ koji će služiti od države zacrtanu preustrojstvu župa i biskupija. Pavišević, razborit upravitelj slavonskih i podunavskih franjevaca, nije bio jozefinist. Bio je aktivan i kritičan svjedok jozefinizma u Slavoniji i Baranji.

Franjevački samostan i crkva u Požegi gdje je dio života proveo fra Josip.

ANĐELKO LUCIĆ – RUKOMETAŠ I PROFESOR TJELESNE KULTURE IZ PAKRACA

Sport, obitelj i vjera – okosnica su njegova života

Piše: Vesna Milković • Snimio Duško Mirković

Snagu mi daje to što znam da ima Netko kome se uvijek mogu obratiti – kaže Anđelko.

Bez sporta ne bih mogao živjeti, to je moj način života – kaže Anđelko Lucić, poznati pakrački rukometaš i profesor tjelesne kulture u OŠ braće Radića. Jednako su mu važni, dodao je odmah u razgovoru za naš list, njegova obitelj te vjera u Boga koja ga prati od najranijeg djetinjstva u Bosni gdje je s roditeljima svake nedjelje išao u crkvu.

– Imam starijeg brata koji se također bavio sportom pa sam ga i ja uz njega zavolio. Kao dječak bio sam prilično svestran, zanimali su me razni sportovi, a nastavnici su me nastojali usmjeriti jedan prema nogometu, drugi u košarku, treći u rukomet. Na kraju je prevagnula ljubav prema rukometu i njime sam se intenzivno počeo baviti početkom devedesetih. Sport sam izabrao i kao svoje životno zanimanje pa nastojim ljubav prema njemu prenijeti i mlađima – kazao je Anđelko.

Rukomet u klubu Anđelko je prvi put zaigrao 1993. godine u Novskoj, a potom je prešao u Ivanić Grad. Tamo je upoznao i suprugu Lanu s kojom ima dvogodišnjeg

sina Adriana. Obitelj će se uskoro povećati za još jednog člana. U potrazi za poslom Anđelko je došao u Pakrac pa je tako zaigrao i za RK „Lipa“. Iako je zaposlen, ima obitelj i na plećima „već“ 30 godina, još uvijek aktivno igra, a trenira i klupski podmladak. To doista nije lako jer se „Lipa“ natječe u Trećoj hrvatskoj rukometnoj ligi pa je obveza u klubu mnogo.

Mladi se moraju više kretati

– Treniramo triput tjedno, četvrti je dan utakmica. Također triput tjedno treniram s klincima pa kad se još uzme u obzir da radim u školi, doista nije lako ni meni ni mojoj obitelji, ali klub sada dobro stoji u natjecanju i ja osjećam da im moram pomoći. Želim također pomoći i u pripremama mladih igrača. Jedno sam vrijeme bio i rukometni sudac, ali sam se sada toga ostavio jer jednostavno nemam vremena za sve – dodao je Anđelko. U pakračkoj osnovnoj školi Anđelko Lucić radi treću godinu, a svoju ljubav prema sportu nastoji prenijeti i na svoje učenike. – Najviše mi smeta kada vidim da sjede besposleni i kada mi počnu navoditi banalne razloge zbog kojih je to tako. Za mlade je ljude iznimno važno kretati se. Ne moraju se svi aktivno baviti sportom kao ja, ali nekoliko sati kretanja tjedno preduvjet je zdravoga života. Kažem im uvijek kako bar dio slobodnog vremena treba koristiti na taj način. Neki me poslušaju, neki ne. Iz razgovora s njima zaključio sam kako to ovisi o roditeljima, o tome potiču li ih na takvo što, „rade“ li uopće s njima, ukratko, o kvaliteti života u obitelji – objasnio je Anđelko.

Molitva u miru kuće

O životu u obitelji, dodao je, ovisi i hoće li netko kao dijete, ali i kada odraste, biti okrenut Bogu. – Moja majka, iako je sada već starija, ne propušta otići nedjeljom i blagdanom u crkvu, a tako je učila i nas

djecu. Povremeno odlazi i na hodočašća. Sad kada sam odrastao, shvaćam koliko je to važno jer bez vjere ne bih mogao izdržati sve napore i sve probleme s kojima se susrećem u životu. Snagu mi daje upravo to što znam da ima Netko kome se uvijek mogu obratiti i povjeriti. Naravno, ne bismo se trebali Boga sjećati samo kada nam je teško i onda tražiti: Bože, pomози za ovo ili ono nego bismo, i kada nam je najljepše, morali reći: Hvala ti, Bože, zato što imam to i to. Zbog mnogih obveza ne stignem otići u crkvu onoliko često koliko bih htio, ali se tada pomolim u miru kuće – rekao je Anđelko.

U svemu što radi, Anđelko ima potporu supruge. Ipak, svjestan je da će dokora nešto morati promijeniti u načinu življenja svoje obitelji. Supruga Lana, naime, liječnica je i trenutno radi u Ivanić Gradu dok sina Adriana čuva baka u Novskoj. Zajedno su tek nekoliko dana u tjednu, a neprestana putovanja između gradova uobičajena su. Kada se obitelj poveća i supruga nakon porodiljnog ponovno počne raditi, pokušat će, kaže Anđelko, naći načina da svi žive zajedno. S vremenom će se i on prestati aktivno baviti sportom, ali ga, dodaje, nikada neće u potpunosti napustiti. Vjerojatno će se više posvetiti planinarenju jer, zaključio je, važno je biti u pokretu.

U Katoličkoj malonogometnoj ligi igra 14 ekipa

Katolička malonogometna liga Požeške biskupije ušla je u svoju šestu sezonu. U njoj sudjeluje 14 ekipa. Iz Požege su ekipe: Kolegij, Sv. Lovro, Duh Sveti i Sv. Terezija Avilska; iz Vidovaca Sv. Ivan Krstitelj, iz Kuzmice Sv. Kuzma i Damjan, iz Virovitice Bl. Alojzije Stepinac, iz Nove Bukovice Uzneseenje BDM, Sopja Sv. Marija Magdalena, Nove Gradiške Kraljica Svete Krunice, Daruvara Presveto Trojstvo, Lipovljana Sv. Josip, iz Okučana Sv. Vid, a iz Đulovca ekipa Duha Svetoga. Ove sezone, koja je započela krajem studenoga, sve će ekipe međusobno odmjeriti snage. Ekipa koja ostvari najviše pobjeda, sudjelovat će na nacionalnoj završnici u lipnju sljedeće godine. Osim što se igra po standardnim malonogometnim pravilima, odlika i značajka ove lige je ta da je psovka nedopustiva, odnosno tretira se kao prekršaj za isključenje igrača na dvije minute. Cilj je Katoličke malonogometne lige okupiti mladiće između 14 i 30 godina u duhu Kristova nauka i pokazati da sport, u ovom slučaju nogomet, može biti ugodna razbibriga u kojoj nema mjesta nedoličnom ponašanju, a ujedno i dokaz kako vjera mora i treba prožimati sve što u životu radimo. Svaka utakmica počinje molitvom u kojoj prizivamo Božji blagoslov na naše druženje i dobru igru. Sve se utakmice odigravaju u sportskoj školskoj dvorani u Požeškom Brestovcu zahvaljujući dobroti tamošnjeg ravnatelja. Ove će se sezone za sve sudionike lige početkom korizme održati duhovna obnova. (S. Š.)

SUSRET CRKVENIH ZBOROVA POŽEŠKE BISKUPIJE

Doprinos ljepoti slavljenja Gospodina

U dvorani sv. Terezije Avilske u Požezi 28. studenog u organizaciji Povjerenstva za liturgijsku glazbu i Katehetskog ureda održan je susret crkvenih zborova Požeške biskupije koji se tradicionalno organizira uz blagdan sv. Cecilije, zaštitnice crkvene glazbe. Na susretu se okupilo 18 zborova, odnosno oko 450 pjevača, koji su se predstavili s po dvije pjesme. Na početku susreta riječi pozdrava uputio je vlč. Mario Sanić, predstojnik Katehetskog ureda, koji je pjevačima poručio neka im nadahnuće budu riječi Poslanice Efežanima: „Razgovarajte među sobom pslamima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama, pjevajte i slavite Gospodina u svome srcu”. Pjevače i njihove voditelje pozdravio je u ime požeškog biskupa dr. Antuna Škvorčevića i u svoje osobno ime preč. Josip Klarić, generalni vikar biskupije.

Svoj susret pjevači su zatim nastavili misnim slavljem u požeškoj katedrali koje je predvodio preč. Klarić.

– Pjevajući u crkvenim zborovima, vi ste službenici ljepote koju s ljubavlju da-

rujete Gospodinu. Vi pokušavate uz njegovu pomoć i milost dati još više ljepote slavljenju Gospodina. Sveta Cecilija koja nas okuplja i koju je Crkva od davnina prepoznala i izabrala kao zaštitnicu crkvene glazbe neka vas blagoslivlja i zagovara da pjesmom i glazbom iskazujete svoju ljubav prema Gospodinu – poručio je preč. Klarić koji je ovom prigodom

podsjetio i na život i mučeničku smrt sv. Cecilije. Kazao je kako je pjevanje u liturgiji uzvišena molitva te da bi bilo „ludo“ da oni koji imaju sluha i glas ne pjevaju Bogu. Primjer sv. Cecilije, poručio je preč. Klarić, neka bude primjer svima za još predanije služenje Bogu u ljubavi pa i kroz liturgijsku pjesmu i glazbu. (H. T.)

ZDRAVSTVENI DJELATNICI NA HODOČAŠĆU U VOĆINU

U listopadu, mjesecu krunice, Marija na poseban način privlači i okuplja vjernike u svojim svetištima diljem svijeta. Tako se u biskupijskom marijanskom središtu u Voćinu, dan nakon blagdana BDM od

Krunice oko lika Gospe od Utočišta okupilo osamdesetak zdravstvenih djelatnika s područja Požeške biskupije.

Hodočašće je inicirala podružnica Hrvatskog katoličkog liječničkog društva iz Virovitice i ogranak Katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji, također iz Virovitice. Svečanu euharistiju za sudionike u voćinskom svetištu predvodio je izaslanik požeškog biskupa, generalni vikar preč. Josip Klarić u koncelebraciji s upraviteljem svetišta vlč. Mladenom Štivinom i povjerenikom za bolnički pastoral i duhovnim savjetnikom udruge p. Zvonkom Šeremetom te

drugim svećenicima. Onima, čije je poslanje biti u službi ljudskog života, najdragocjenijeg Božjeg dara, bila je ovo prigoda za zajedničku molitvu Mariji za ustrajnost na putu ljubavi.

Prije misnog slavlja kratki nagovor na temu »Duhovno liječenje« održao je p. Šeremet, a nakon misnog slavlja vlč. Štivin poveo je sudionike u razgledanje nove voćinske crkve, čije će unutarnje uređenje uskoro biti završeno.

Želja je sudionika da listopadsko hodočašće u Voćinu, koje bi okupljalo sve zaposlenike u zdravstvu, zaživi i u budućnosti. (M. Ilić)

Mole krunicu u podrumu

Svaku večer u listopadu i svibnju u podrumu obiteljske kuće bake Anke Šimunović iz Jazavice u župi Rajić okupljaju se žene i djeca na pobožnost prema Nebeskoj Majci. Nakon povratka iz prognaništva 1995. godine u selima rajičke župe vjernici su se po obiteljskim kućama okupljali na molitvu jer su im crkve bile srušene. U filijalama rajičke župe Roždanić i Jazavica u tijeku je gradnja kapele Svetog Roka, a dok se kapela ne sagradi mještani se u molitvi okupljaju po obiteljskim kućama. Najveći broj okupi ih se u podrumu obiteljske kuće Šimunović gdje svaku večer dvadesetak molitelja moli krunicu i pjeva marijanske pjesme. (J. Zorić)

Ekonomija zajedništva u Našicama

Našički ogranak Katoličkog društva prosvjetnih djelatnika u Požeškoj biskupiji u suradnji sa Srednjom školom Isidora Kršnjavoga ove jeseni organizirao je predavanje za učenike i profesore na temu Ekonomija zajedništva. Predavanje je održao dr. sc. Domagoj Sajter s Ekonomskog fakulteta u Osijeku.

Nakon pozdravne riječi predsjednika Društva prof. Ivice Gerendaja, dr. Sajter je svojim predavanjem približio i vrlo slikovito objasnio što je ekonomija zajedništva, gdje su njezini korijeni i koja joj je svrha i cilj. Nastojao je pojasniti da je svatko od nas može realizirati i živjeti u svome okruženju ako promijeni svoj dosadašnji način razmišljanja.

Učenci su imali mogućnost postavljati pitanja na koja je prof. Sajter rado odgovarao. Svoju zainteresiranost za temu pokazali su i maturanti ekonomskog smjera koji su uredili pano u predvorju škole. Predavanju je bio nazočan i dekan našičkog dekanata Branko Šipura.

Pavle Primorac o knjizi »Ali najveća je među njima ljubav«

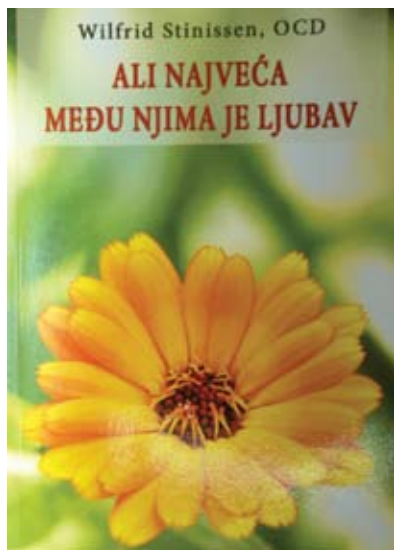
Istinski kršćani bližnjeg ljube Božjom ljubavlju

Među brojnim duhovnim djelima duhovnoga pisca, švedskog teologa i karmelićanina o. Wilfrida Stinissena na osobit način fascinira njegova knjiga *Ali najveća je među njima ljubav*. Autor je inspiraciju za naslov ove lijepe knjige pronašao u 13. poglavlju Prve poslanice Korinćanima apostola Pavla: „ostaju vjera, ufanje i ljubav, to troje, ali najveća je među njima ljubav“ (1Kor 13,13). Štoviše, ova knjiga pokazuje da je njezin autor dokraja, čitavim svojim bićem ponirao u Boga i njegovu ljubav te na temelju toga poniranja dobio inspiraciju kako bi satakao predivne riječi koje su sadržane u ovoj knjizi.

Dvoznačnost ljubavi

Ova knjiga sadrži deset vrlo važnih poglavlja. Kako bih vas potaknuo da je uzmete u ruke i čitate, navest ću sva poglavlja koja su vrlo inspirirajuća: dvosmislenost ljubavi, Bog je ljubav, eros i agape, jedna je ljubav prema Bogu i bližnjemu, ljubav prema samome sebi, ljubav je otvorenost, ljubav traži sjedinjenje, ljubav je snaga koja stvara, ljubav je utjelovljena, obostrana ljubav. Kako sam već rekao, inspiracija za nastanak ove knjige jesu riječi iz nadahnute poslanice Korinćanima. Ali postoji još nešto što je vrlo bitno za njezin nastanak. To je prva velika enciklika pape Benedikta XVI. *Bog je ljubav*. Ovom papinom enciklikom autor se posebno poslužio dok je kreirao vrlo važno poglavlje o *erosu* i *agape*. On, obrađujući ta dva segmenta i dvoznačnost ljubavi, povodeći se za papom, precizno objašnjava značenje tih riječi.

Za grčku riječ *eros* u mnogo se slučajeva smatralo da se odnosi na puki erotizam. Ali autor Stinissen dokazuje da to nije istina. On naglašava kako *eros* može značiti želju za seksualnim sjedinjenjem s drugom osobom. Ujedno naglašava da je to zadivljenost ljepotom neke druge osobe, stvari ili nekoga događaja. Drugim riječima, ja, kada ljubim nekoga tom ljubavlju, ljubim ga jer me ta osoba, stvar ili događaj privlače. Ja se kao osoba želim obogatiti tom ljubavlju te na temelju toga obogaćenja želim konzimirati tu ljubavi, ali opet samo zbog toga da meni bude dobro. *Eros* nije nešto negativno, ali mora se priznati da je ono u odnosu na božansku ljubav – *agape* – ipak nešto manjkavo.

Poziv na obraćenje

Ljubiti nekoga tom ljubavlju znači gledati drugoga čovjeka iz božanske perspektive, iz perspektive Božje ljubavi. To znači prihvatiti nekoga božanskom ljubavlju i dobrotom, do te mjere da smo spremni za drugoga čovjeka darovati svoj život. A tu Božju ljubav – *agape* – autor nam upravo pokazuje u poglavlju *Ljubav prema Bogu i bližnjemu*. Sama evanđeoska ljubav nalaže nam da Božjom ljubavlju trebamo ljubiti Boga, ali da tom istom ljubavlju trebamo i moramo, ako smo istinski kršćani, ljubiti bližnjega. Ako malo dublje pročitate i pogledate ovu knjigu, vidjet ćete da u njoj ima puno mistike, dubine, ali i kršćanske lepršavosti koja poziva na obraćenje i promjenu života iz (ne)ljubavi u pravu, istinsku, duboku ljubav na koju nas poziva Isus u evanđelju. Lagali bismo kada bismo rekli da nemamo želju biti ljubljeni. Svi to želimo. Želimo biti ljubljeni od Boga, ali ujedno želimo biti ljubljeni i od drugog čovjeka. To je nešto normalno u našem kršćanskom i ovozemaljskom postojanju.

Zajedništvo

GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević, v.d.

UREDNIČKI KOLEGIJU: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Silvija Jurić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295
e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

K R Š T E N J A

ĐULOVAC • Na euharistijskom slavlju u župi Duha Svetoga u Đulovcu u nedjelju, 11. listopada, biskup Antun Škvorčević krstio je Leona, sedmo dijete u obitelji Zorana i Verke Tomić, Marijanu, šesto dijete u obitelji Pere i Tereze Jozić, te Marina, peto dijete u obitelji Kriste i Anđe Đonović.

KAPTOL • U župnoj crkvi u Kaptolu biskup je tijekom euharistijskog slavlja krstio 25. listopada Nenada Ištvanica, šesto dijete Marije i Nenada, te Mateja Barića, peto dijete Joze i Anite.

PLETERNICA • Biskup Škvorčević 8. studenog u župnoj crkvi u Pleternici krstio je šestero djece. Lana Ivana peto je dijete Jadranke i Damira Haliža, Ana Rania prvo je dijete Vere i Ivana Kokića, Anđelina je drugo dijete Jelene i Mate Jožića, Ana je drugo dijete Katarine i Marijana Galovića, Laura je drugo dijete Jane i Željka Gaure, a Marko prvo dijete Marije i Ivana Zeljka.

JAKŠIĆ • U župnoj crkvi u Jakšiću biskup Škvorčević predvodio je 21. studenog misno slavlje i krstio Tonija, peto dijete u obitelji Tomislava i Sanje Kifer.

VIDOVCI • Na prvu nedjelju došašća, 29. studenog, biskup dr. Antun Škvorčević s vjernicima župe sv. Ivana Krstitelja u Požegi-Vidovci slavio je svetu misu te krstio Janka, deveto dijete iz obitelji Ilije i Janje Grgić.

POŽEGA • Na drugu nedjelju došašća, 6. prosinca, biskup je pohodio požešku župu sv. Leopolda Mandića, predvodio euharistijsko slavlje i krstio Martu i Jelenu, sedmo i osmo dijete u obitelji Nedjeljka i Mihaele Mišić.

Biskup je na svim slavljinama zahvalio roditeljima za najdragocijeni dar kojim su obogatili svoju hrvatsku domovinu. Pohvalio je roditelje brojne djece za mudrost, što nisu dopustili da ih zavede sebična pohlepa za imanjem i uživanjem, koja bi ih ostavila praznima i nesretnima, nego su se svojom ljubavlju i žrtvom stavili u službu životu te na tom putu iskusili istinsku radost i ispunjenje.

Iako je u mirovini, za sedamdesetpetogodišnju Veru Šimunović iz Požege u posljednjih deset godina nije bilo dana, a da nije učinila barem jedno dobro djelo volontirajući u sjedištu Caritasu Požeške biskupije. – Veselim se radu u Caritasu, čini me sretnom pomagati drugima. Osim toga, na taj način ne mislim na svoje bolesti i smatram da bih, da nije toga rada, već bila na drugom svijetu. Iako mi nekada bude teško, ja u ovakvom načinu rada nalazim zadovoljstvo. Otkada ovdje volontiram, nikada nisam išla ni na godišnji – ističe Vera koja nakon smrti supruga, od 1996. godine, živi sama.

Svakodnevno dijeli hranu korisnicima Caritasove kuhinje, a po potrebi i odjeću. Sve koji zakucaju na Caritasova vrata tražeći različite oblike pomoći, ona prima s velikim strpljenjem i ljubavlju.

Čini me sretnom pomagati drugima

Piše: Ljiljana Marić • Snimili: Lj. Marić i T. Ivčetić

– Jednom je tako došla gospođa tražeći novčanu pomoć, kukajući kako ima bolesnog supruga te puno djece. Nakon više od pola sata razgovora ona me izljubila, zahvalila na lijepoj riječi i rekla da joj više ništa ne treba pitajući me može li još koji put doći do mene – prisjetila se Vera koja je na ovogodišnji Biskupijski dan primila od biskupa dr. Antuna Škvorčevića plaketu s poveljom priznanja i zahvalnosti.

– Sudjelovali ste gotovo u svim biskupijskim i župnim karitativnim akcijama. Svojim vjernim i požrtvovnim služenjem približili ste Božju ljubav, blizinu, svjetlo i utjehu mnogim siromašnim, bolesnim i osamljenim ljudima. Od srca Vam zahvaljujem što ste im darovali svoju dobrotu i dragocjeno vrijeme te tako očitovali vjernost Bogu i njegovoj Crkvi – stoji među ostalim u povelji koju je potpisao biskup Škvorčević.

I ravnatelj Caritasu vlč. Saša Paveljek dodaje da je, ako je netko zaslužio tu plaketu iz Caritasu, to svakako teta Vera. – Ona prva otvori i zadnja zatvori vrata Caritasu, a za to ne prima ni kune naknade. Prava je danas rijetkost da netko sve to radi na volonterskoj osnovi. Ona najbolje poznaje korisnike jer je u Caritasu od prvoga dana, a mi ostali dolazimo i odlazimo. Uvijek nastoji učiniti za svakoga što je više moguće – ističe vlč. Paveljek.

Teta Vera, kako je svi zovu, svakodnevno korisnicima dijeli i ručak.

Tijekom misnog slavlja nije se nijednom okrenula. Cijelo vrijeme pažljivo je pratila što svećenik govori i moli te odgovarala i molila zajedno s ostalima u crkvi. Ne bi to bilo ništa neobično da Marija Lučić nema samo pet i pol godina i da tako nije već tri godine.

– Svećenik sam 21 godinu, a u kutjevačkoj župi kojoj pripada i filijala u Bektežu već sam osam godina, ali ovakvo dijete, kao što je Marija, još

Petogodišnja Marija Lučić iz Bekteža cijelu misu zna napamet Sama moli krunicu i ostale molitve

Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

nisam susreo. Ne samo da je tako rano naučila odgovarati i moliti na misi nego ona izuzetno pozorno prati sve što se događa, čak je ponekad pozornija i od nekih odraslih – kaže kutjevački župnik Mato Rukavina.

Marijini roditelji Silvana i Stipo u kapelu u Bektežu, u kojemu žive, počeli su je dovoditi kad joj je bilo godinu dana, a već s dvije godine Marija je počela na misnim slavljinama odgovarati i moliti. S dvije i pol već je znala cijelu misu. Kako obitelj redovito moli i kod kuće, Marija je naučila moliti mnoge molitve.

– Cijelu krunicu znam izmoliti i to sam sama naučila. Nekada se sjetim pa je sama molim, a kada nema mame i tate kod kuće, krunicu molim s bakicom, didom i bracom. U podne molim Pozdrav anđeoski, a molim se i navečer. Svaki dan se molim. Volim nedjeljom ići u crkvu, a najviše se veselim Božiću. Tada se rodio mali Isus – ispričala je Marija koja bi, kao i njezina tetka Ivka, tatina sestra, željela postati časna sestra. Kako je Marija uz brata koji ide u drugi razred osnovne škole već naučila pisati slova i čitati,

već iduće jeseni krenut će u prvi razred bez pohađanja predškolskog odgoja. Svi koji redovito dolaze na nedjeljna misna slavlja, znaju malu Mariju kao posebno pobožno dijete koje ponekad svojim zrelim odgovorima, kad je vjera posrijedi, zatekne odrasle. Nitko tko je upoznao Mariju, ne sumnja da će ona jednoga dana postati ono što sada želi – redovnica.

